76STE JAARGANG No. 10079 WOENSDAG 1 APRIL 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Rode vooruitgang

Uit een brief van onze Britse vriend Thomas Barman, diplomatiek korrespondent van de B.B.C., leerden wij, dat hij wederom een bezoek had gebracht aan de Sovjet-Unie. Hij was er in vijf jaar niet geweest en wat hem het meest verbaasde, was de opgaande lijn van de Russische levensstandaard. In tegenstelling tot vroeger is er nu bijvoorbeeld in Moskou volop goed brood te krijgen; de talloze winkels in de hoofdstad hebben weer goed voorziene voorraden. Verder wordt in alle steden van de Sovjet-Unie gebouwd, niet alleen aan partijlokalen! In Stalingrad heeft men zelfs tijd geld en arbeiders kunnen vinden om een prachtig planetarium te konstrueren — overigens was van de verwoestingen der tweede wereldoorlog in deze stad zo goed als niets meer te zien.

De regering in het Kremlin heeft een goede beurt bij het volk gemaakt door bijzondere prioriteit te verlenen bij de woningbouw; in alle steden worden enorme huizenblokken uit de grond gestampt. In westerse ogen mogen deze komplexen geen

onze wereld van vandaag

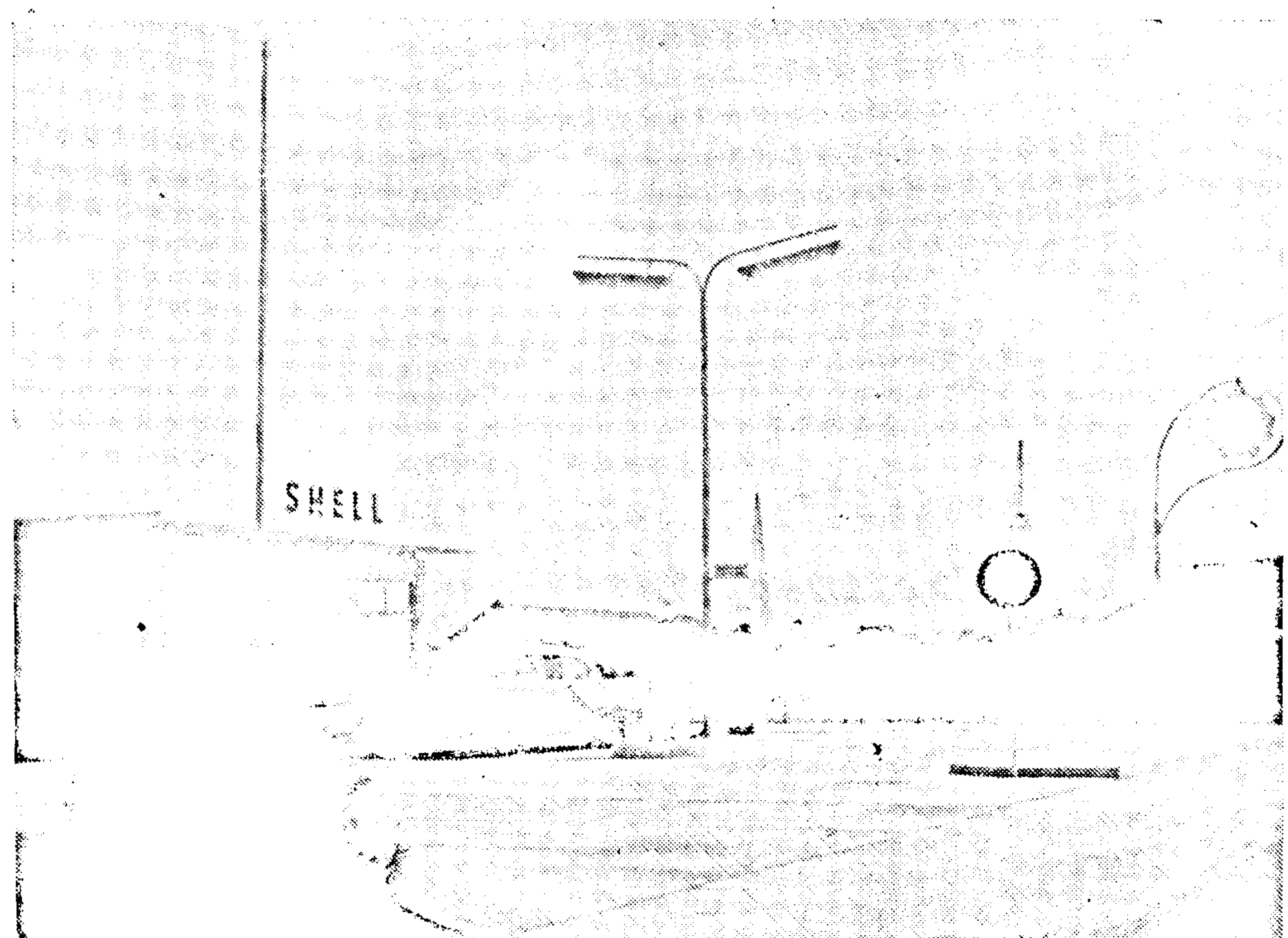
al te mooie indruk maken, het belangrijkste is, dat de Russen een goed dak boven het hoofd krijgen — en zij bekommeren er zich kennelijk minder om, dat het een rood dak is. Verreweg de meeste woningen vertonen van zogenaamde revolutiebouw, dat wil zeggen, dat de huizen niet van al te beste kwaliteit zijn. Ook daaraan stoot zich niemand. Zodra er voldoende woningen zijn, zal aandacht worden besteed aan de wegen, die in het algemeen in erbarmelijke staat verkeren. Nu is het nog moeilijk — vooral na de regen — om van de ene kollektieve boerderij naar de andere te komen, doch ook dit probleem zal over enige jaren niet meer bestaan.

In de stad Kiew heeft Barman iets merkwaardigs gezien: tal van plastic artikelen uit Oost-Duitsland, optische instrumenten en fototoestellen uit Tsjechoslowakije, speelgoederen en sportartikelen uit Bulgarije en vruchten uit verschillende landen in het Midden-Oosten. Hieruit kan blijken, dat de economische integratie, reeds vele jaren in het Kremlin gepropageerd, begint door te werken. Er is een vruchtbare uitwisseling van produktiegoederen ontstaan, welke zich ook uitstrekt tot de fabricage van wapenen.

Het is goed, dat het westen deze feiten kent. De Russische regeerders willen vooral de laatste jaren iets laten voelen van wat zij noemen de zegeningen van het communisme. Daarom doet men er in de vrije wereld goed aan niet al te zeer waarde te hechten aan de vele verhalen over volksopstanden in de uitgestrekte unie van Russische republieken. Zelfs in de tijd van Stalin was daarvoor nog voldoende aanleiding, doch thans nauwelijks meer. De psychologen van het Kremlin hebben na de dood van Joseph Stalin het roer gewend in een richting, die de miljoenen Russen behaagt.

De gemiddelde Rus heeft zich geheel verzoend met de diktatuur van Moskou, omdat hij het materieel op zich steeds beter krijgt. In een formidabel tempo wordt de achterstand ingelopen en dit maakt diepe indruk op alle buitenlandse bezoekers en op de Russen zelf. Uit het oog mag niet worden verloren, dat de tevredenheid nog zwakke plekken vertoont hier en daar, maar de staatskontroleurs zullen niets nalaten om eventueel met gebruikmaking van geweld deze plekken uit te snijden. Chroesjtsjef heeft een gelukkig volk nodig om zijn uiteindelijk doel met betrekking tot het wereldcommunisme te bereiken. Hij heeft ten aanzien van het buitenland de laatste jaren nogal wat nederlagen moeten slikken, het is niet steeds gegaan zoals hij het zo graag zou zien, maar het Westen moet er rekening mede houden, dat daar tegenover staat een tevreden Rus, die bereidheid toont om te vechten als zijn bestaan in gevaar wordt gebracht.

Het is goed de waarheid te leren over de Sovjet-Unie en diens satelliet-landen. Daardoor wordt een betere keek verkregen op de juiste verhoudingen. Van het grootste belang is, dat vooral nu besprekingen over enkele brandende vraagstukken tussen West en Oost voor de deur staan.

Zonder enige plechtigheid werd onlangs de nieuwe gasoline van de N.V. Handelmaatschappij Bonaire in gebruik genomen. Het gasoline-station ligt aan de Sabanaweg, vlak tegenover het standbeeld van Simon Bolivar. Een goede verfraaiing van Kralendijk en een zeer praktische oplossing voor de gasoline-afnemers.

50.000 Communisten op zoek naar de DALAI LAMA

TIBETANEN VRAGEN NEHROE TE BEMIDDELEN

Kalimpong. — Te Kalimpong is van gewoonlijk betrouwbare zijde vernomen dat de Dalai Lama, die zich slechts 's nachts verplaatst, naar verwachting binnen enkele dagen de grens met India zal oversteken.

Doch vijftigduizend man communistisch-Chinese troepen, die gebruik maken van vliegtuigen en valschermtroepen, zetten alles op alles om de Dalai Lama van de Indische grens af te snijden en gevangen te nemen. De Indiërs en de in India verblijvende Tibetanen verkeren in grote spanning, of het de Tibetaanse leider zal gelukken de grens te overschrijden.

De Dalai Lama, die wordt vergezeld door zijn moeder en zusters, vordert slechts langzaam over het ongeveer 325 km lange traject, dat hij moet afleggen, voordat hij in veiligheid is. Men meent echter dat de berichten, volgens welke hij bij een val gewond werd, onjuist zijn.

In doorgaans welingelichte kringen verklaarde men dat Chinese vliegtuigen valschermjagers neerlaten , die de Dalai Lama moeten onderscheppen bij zijn poging om via een bergpas India te bereiken.

Chinese troepen zouden van dorp naar dorp en van klooster naar klooster trekken om te trachten gegevens los te persen van bevolking en monniken over de verblijfplaats van de Dalai Lama.

Mocht de Dalai Lama India bereiken, dan zal de regering van dit land hem ongetwijfeld asiel verlenen. Hij en zijn familie zullen dan waarschijnlijk direct naar Nieuw Delhi worden gebracht.

Een groep Tibetanen heeft premier Nehroe verzocht zijn bemiddeling te verlenen om tot een wapenstilstand te komen met de Chinezen. Nehroe zou geantwoord hebben dat hij dit verzoek zou overwegen en kijken wat hij kon doen.

Hij zou het de Tibetanen duidelijk hebben gemaakt dat India niet in staat is tussenbeide te komen en niet graag stappen zou willen doen die de toestand in Tibet zouden verscherpen.

De Tibetanen hebben Nehroe voorts gevraagd om geneesmiddelen voor de gewonde Tibetaanse vrijheidsstrijders en Tibet en hielden een hartstochtelijk pleidooi voor de Tibetaanse vluchtelingen. Zij verzochten Nehroe alle vluchtelingen, die de grens bereiken, in India toe te laten.

Enkele leden van de groep huilden toen het lot van de Dalai Lama ter sprake werd gebracht.

Volgens officiële Indiase kringen wordt de groep niet beschouwd als een delegatie van Tibet. Hun leider, ex-premier Loekhangwa, zei dat de Tibetanen altijd onafhankelijk zijn geweest. Zij leven nu in angst voor uitroeiing en zijn er bang voor dat hun godsdienst vernietigd wordt, aldus Loekhangwa.

Hij merkte op dat de wil van de Dalai Lama de wil is van het Tibetaanse volk. Wat hij ook mag zeggen, wij zullen hem volgen.

Geen enkele Tibetaan aanvaardt de regering van de Pantsjen Lama. De regering van Tibet berust bij de Dalai Lama, zo zegt hij.

—x—

Tokio. — Volgens het Japanse departement van Marine hebben de Russen in de afgelopen weekwisseling grote lucht- en vlootmanouvres gehouden in de Japanse zee. Radarapparaten van de Japanse marine namen in de nacht van zaterdag op zondag ongewone bewegingen waar van duikboten en vliegtuigen langs de westkust van Hokkaido en ten noorden van Japan. Vanwege deze drukke bedrijvigheid zijn stoornissen opgetreden in de radiotelefonische verbindingen in dat gebied.

Vijftigduizend Chinese communisten stellen thans alles in het werk om de Dalai Lama (foto), de geestelijke leider van de Tibetanen, op zijn vlucht naar India, te pakken te krijgen.

Geheime overeenkomst gesloten tussen K.V.P. en D.P.?

Willemstad — Naar ons ter ore kwam zou er een geheime overeenkomst gesloten zijn tussen De Democratische Partij en de Katholieke Volkspartij omtrent een eventuele samenwerking tussen beide partijen na de komende eilandsraadsverkiezingen.

Naar verluidt betreft dit een geheime overeenkomst. Op onze informaties bij de Democratische Partij werd ons medegedeeld dat het bericht geheel ontkend kon worden.

Van K.V.P. zijde konden we helaas geen informaties inwinnen.

Worden leden van Russisch ambassadepersoneel in MEXICO uitgezet?

Mexico. — Volgens hardnekkige geruchten, die echter niet op hun juistheid kunnen worden getoetst, zouden drie leden van een buitenlandse ambassade te Mexicostad zijn verzocht met het korst mogelijke verwijl het grondgebied van Mexico te verlaten. Volgens de geruchten zouden het leden betreffen van het Russische ambassadepersoneel, die zich zouden hebben ingelaten met het huidige spoorwegconflict in Mexico op een wijze, die onverenigbaar wordt geacht met hun functies in een buitenlandse diplomatieke missie.

Het is niet bekend, of de betrokkene eenvoudig personeelsleden van de ambassade zijn of geaccrediteerde diplomaten.

Bij een onderzoek, dat door de politie was ingesteld inzake de activiteit van de leider van spoorarbeiders, Demetrio Vallejo, die jongstleden zaterdag is aangehouden, wegens het aansporen tot ordeverstoring en onwettige handelingen, zou een zekere geheime verstandhouding aan het licht zijn gebracht tussen eerderbedoelde personen en de leiders van de spoorwegstaking. Sinds geruime tijd, aldus dezelfde geruchten werden de gedragingen van bepaalde leden van d eRussische ambassade en van andere diplomatieke vertegenwoordigingen van landen achter het ijzeren gordijn nagegaan, in het bijzonder na de sociale moeilijkheden, die zich kortgeleden in de provincies voordeden. De draden liepen tenslotte samen in het onderzoek, dat geopend werd na de arrestatie van Demetrio Vallejo, dat aantoont, dat de vakbondsleider instructies kreeg van de Russische vertegenwoordiging. Op het Mexikaanse ministerie van buitenlandse zaken bewaart men het strikste stilzwijgen over deze zaak. In politieke kringen wijst men erop, dat de Russische ambassade in Mexico een zeer omvangrijke personeelsbezetting heeft, die buiten elke verhouding schijnt te staan met de werkelijke politieke en economische belangen, die zij in het land behartigt.

Cape Canaveral. — De Amerikaanse luchtmacht werkt op het ogenblik aan negen atlasraketten die in de komende herfst fotosatellieten zullen lanceren. Deskundigen van de basis Cape Canaveral hebben verklaard, dat de satellieten, uitgerust met grote camera's, vanuit een baan rondom de evenaar het aardoppervlak zullen fotograferen. De kunstmanen wegen circa duizend kg.

De transmigratie van de BOSNEGERS in Suriname

Een INGEWIKKELD en LASTIG PROBLEEM

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — Zoals bij het lopen immer een been voor het andere geplaatst moet worden, doch het andere been zal moeten volgen opdat er vordering gemaakt worde, zo zal de samenwerking moeten zijn tussen de mensen die in Paramaribo wonen en een stuwdam willen bouwen en de mensen die wonen in het bos waar de stuwdam gebouwd moet worden. Aldus sprak Granman Aboiikoni op een Gran Kroetoe, een grote raadsvergadering, in zijn residentie Asidonhopo gehouden met minister-president Mr. Severinus Emanuels, en waaraan ook een 80-tal Kapiteins en Basjas en een tiental Statenleden deelnamen.

De premier was met de Statenleden de Suriname-rivier opgetrokken om met de Granman te beraadslagen over de ontruiming van het gebied waar het Brokopondo stuwmeer zal ontstaan als de dam gebouwd is, en waar ongeveer 4000 Bosnegers wonen. Het overgrote deel dezer bosnegers behoort tot de stam der Saramaccaners waarover Aboiikoni het gezag heeft. Een klein aantal behoort tot de Aucaners.

Het bejaarde opperhoofd luisterde naar hetgeen de lieden uit Paramaribo te vertellen hadden. Hij had er al vaker over horen praten. Hij had allerlei opmetingen en voorbereidende werkzaamheden zien verrichten in het gebied dat het domijn van zijn stam is. Verschillende Saramaccaners hadden er wel bij gevaren, want zij waren aangehuurd als gidsen, bootslieden en dragers. Maar Lanti, het gouvernement, had hem nimmer officieel ingelicht. Op de „kroetoe" werd aan de lieden uit Paramaribo in zeer diplomatieke termen het verwijt voorgehouden, dat zij beslist hadden over de Bosnegers en hun gebieden zonder ook maar het minste overleg. En dat terwijl er een tractaat bestaat dat deze gebieden uitdrukken tot het domein der Bosnegers.

De Premier was naar de residentie van de Granman gekomen om gemaakte fouten te herstellen. Het feit dat hij naar de Granman toe [illegible] was, was reeds een bewijs dat hij het gezag van de Granman erkende. Ten overvloede had hij vertegenwoordigers, die het volk van de stad had gekozen om voor hen te spreken, de statenleden, meegenomen.

Op de Gran Kroetoe werd uitvoerig gesproken over het probleem van het stuwmeer. De grote lijnen van het vraagstuk werden gewikt en gewogen, en de uiteindelijke beslissing was een besluit tot samenwerking. De Bosnegers zullen meewerken. Zij zullen het gebied ontruimen, en verder zuidwaarts het oerwoud intrekken in de richting van Asidonhopo dat net buiten het te inunderen gebied ligt. Maar ze zullen niet beginnen met weg te trekken zolang zij het water niet zien wassen.

Het probleem van de transmigratie is een ingewikkeld onderwerp. Wanneer de bosnegers besloten hadden noordwaarts, dat is in de richting van Paramaribo te verhuizen, bestond het gevaar dat zij tot urbanisatie zouden overgaan. Dit zou in enkele jaren tijd een ernstige omvang met ernstige gevolgen kunnen hebben gekregen. Nu zij verder zuidwaarts trekken, vrezen sommigen dat zij minder snel dan gewenst is in het productieproces zullen worden opgenomen. Hiertegenover wordt echter gesteld dat de Bosnegers eigenlijk aan de rand van het stuwmeer komen te zitten, en gemakkelijker bereikbaar zullen zijn dan thans het geval is. Van een terugdringen in isolement is geen sprake

Het bosneger vraagstuk op zichzelf vraagt de laatste tijd de aandacht. Een vrij groot aantal jongere bosnegers hangt in Paramaribo rond Deze mensen vergroten het aantal werklozen. Zij zijn alleen te gebruiken als ongeschoolde arbeiders voor zogenaamd grondwerk (graven, sjouwen). Een klein aantal jongeren heeft goed onderwijs gehad. Deze semi-intellectuelen worden gemakkelijk rebellerende woordvoerders Zij trekken ten strijde tegen wat zij (vaak terecht) zien als achteruitstelling en miskenning van de bosnegers. Maar hun stem wordt nauwelijks gehoord, en ze worden eenvoudig gehouden voor rebelse, recalcitrante, arrogante en ingebeelde typen. Het is wel haast onvermijdelijk dat zij in het eind verbitterde en inderdaad rebels, recalcitrant enz. worden. Zo zijn er dezer dagen enkele jongelui, van wie de (buitenparlementaire) oppositie zich heeft meester gemaakt. Hun oprecht streven is hierdoor bij voorbaat tot mislukking gedoemd. Ze staan immers aan de verkeerde kant.

Op de Gran Kroetoe werden ook enkele algemene zaken die de Bosnegers reeds jaren dwars zitten behandeld. Na de kroetoe werd voor ƒ 10.000 aan achterstallige bezoldigingen uitbetaald aan de Kapiteins en Basjas, en meegedeeld werd dat de bezoldigingen vrij aanzienlijk zijn verhoogd. Dit werd pas na de kroetoe meegedeeld om te vermijden, dat het later zou kunnen worden uitgelegd als een vorm van omkoperij.

Ook werd het gezag van de Granman verstevigd. Het zal niet meer mogen voorkomen dat lagere ambtenaren met volkomen negering van zijn gezag in zijn gebied binnenkomen, hun zaakjes maar regelen, en optreden alsof zij zijn meerdere zijn.

Met het succes van de Gran Kroetoe zijn nog niet alle problemen van de verhuizing uit het stuwmeergebied opgelost. Maar er is een stevige basis gelegd voor samenwerking om de moeilijkheden die zich zullen voordoen op te lossen. De Granman die tot dusver geen vin had verroerd omdat „Lanti" hem geen officiële mededeling had gedaan, heeft nu eerherstel gekregen.

Economische situatie van VENEZUELA verbeterd

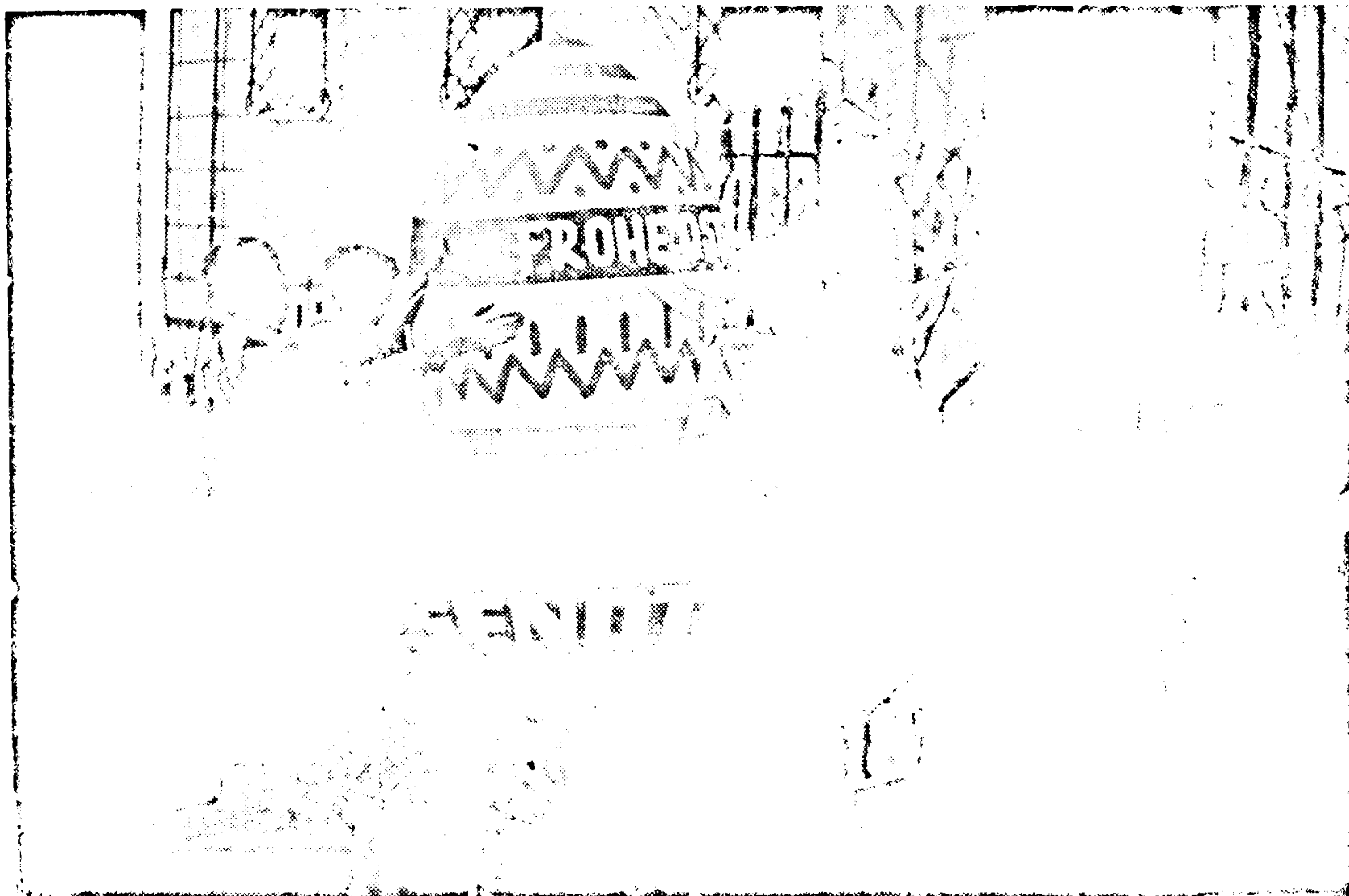
New York. — De Venezolaanse minister van financien, dr Mayobre, heeft bekendgemaakt, dat Venezuela het buitenlandse krediet van 250 miljoen dollar, dat verleden jaar door een groep banken is toegezegd, thans niet nodig heeft, zo meldt de New York Times. De situatie is zodanig verbeterd, dat de huidige begrotingsuitgave kan worden gedekt door de binnenlandse inkomsten, aldus dr Mayobre.

Elk jaar worden circa 450.000 Amerikanen door kanker aangetast

New York. — Het Amerikaanse genootschap voor de bestrijding van kanker heeft zijn jaarverslag over 1958 gepubliceerd.

Hierin wordt o.m. gezegd, dat elk jaar circa 450.000 Amerikanen aangetast worden door kanker, maar dat men, dank zij de moderne behandelingsmethoden en middelen ter voorkoming van het uitbreken van deze gevreesde ziekte, in staat moet zijn om jaarlijks 225.000 kankerpatiënten te genezen. Onder dit laatste wordt ook verstaan lokalisering van het proces.

In het jaarverslag wordt voorts opgemerkt, dat leukemie — bloedkanker — steeds meer voorkomt in de V.S. en wel speciaal bij Amerikanen, die ouder zijn dan 60 jaar.

De geheie klas van een school in Steinbach (Duitsland) kwam hun onderwijzer een zalig Pasen toewensen. Een zelfvervaardigd Paasei werd op de bestelwagens van een der vaders in triomf meegevoerd.

POLITIEBERICHTEN

Afvoer verstopt

Willemstad. — Om 14.10 uur werd een patrouille gedirigeerd naar de Kannoniersweg waar bleek dat de afvoerbuizen van W.C., en bad verstopt waren. Volgens bewoners was deze toestand al twee dagen zo. Het probleem werd doorgegeven aan de Reinigingsdienst.

bewustzijn verloren

Om 10.20 uur werd gemeld dat in een zaak aan de Schottegatweg West een ongeluk zou zijn gebeurd. Bij aankomst bleek een 17 jarige jongen ziek te zijn geworden en daarbij was hij met zijn hoofd tegen een motor blok gevallen. Hij verloor het bewustzijn. De dokter achtte opname in het Hospitaal noodzakelijk.

portemonnaie verloren.

Om 15.25 uur deed een vrouw aangifte van veries van haar portemonnaie, inhoud 55 gld aan bankbiljetten. Zij had ze verloren in een bus of bij het uitstappen daaruit. Nummer en naam van de chauffeur zijn niet bekend.

tafelkleed werd het kind van de rekening.

Om 20.30 uur deed de beheerder van een restaurant aangifte van vernieling van een plastic tafelkleed (waarde fl. 4.75) in zijn restaurant. Twee mannen, van gezicht hem bekend, hadden deze vernielingen toegebracht. Rond 21.15 werden deze mannen aangehouden en zij bekenden deze daad gesteld te hebben vanwege een woordenwisseling over de bediening in bovengenoemd restaurant. Na aanzegging van een proces-verbaal werden zij heengestuurd.

Verkeersperikelen

Op de Pater Eeuwensweg viel om 14.45 uur een passagier van een personenauto in de bocht bij Club Kwiek uit de wagen. De passagier woonde op Dokterstuin. Bij de val brak hij zijn rechter been en werd ter plaatse behandeld door een dokter, die opname in het Hospitaal gewenst achtte. De bestuurder van de auto treft geen schuld.

Op de Rooseveltweg reed om 17.25 uur een bestuurder van een personenauto een schaap (met gebroken poot) aan, daar deze niet uitkeek bij het oversteken. De bescherming van de radiator der auto werd beschadigd.

Op de Roodeweg nam een agent waar dat een bestuurder van een personenauto pardoes tegen de achterzijde van een correct stoppende personenauto op reed.

aanrijdingen 10.
schade 1545 gld.
assistenties 18.
processenverbaal 18.
in- en uitgaand verkeer

	aangekomen/vertrokken	
vliegtuigen	11	12
vrachtschepen	18	15
tankers	10	12
zeilboten	2	4

passagiers	aangek./vertr./doorgeg		
per vliegtuig	195	208	136
per boot	76	7	751

Winnende nummers LUCHTVAARTDAG

Willemstad — Een laatste onderdeel van het geslaagde programma van de Luchtvaartdag 1959 heeft zijn beslag gekregen. De winnende nummers van de programma-boekjes zijn bekend. Het zijn de nummers: 0019 en 1592, welke een retourvlucht aangeboden krijgen naar keuze voor Bonaire of Aruba per K.L.M. De rondvlucht over Curacao per Aero Club is gewonnen door de eigenaars van de nummers: 2243 en 0891.

Onze gelukwensen voor de winnaars.

Feest commissie „DON BOSCO" geinstalleerd

Willemstad — Na ontvangst van de sportdelegatie van de R.K. Vereniging van Onderwijzend personeel „St. Thomas", Aruba in het R.K. Zeemanshuis op dinsdagmorgen 11 uur door de R.K. Vereniging van Onderwijzend Personeel „Don Bosco" te Curacao, bij gelegenheid van de sportuitwisseling tussen de twee Verenigingen, installeerde de Voorzitter van „Don Bosco" Dhr. F.S. Hulsmans de feest-commissie van „Don Bosco". Deze feestcommissie zal zich belasten met de uitvoering van de door het bestuur van „Don Bosco" geraamde plannen tot viering van het 25-jarig jubileum, op 5 juli a.s.

De commissie bestaat uit: de Heer C. Thijssen, voorzitter; Mej. C. Dekker, secretaresse; Dhr. H.J. Da Silva, die 25 jaar geleden medeoprichter was van de Vereniging en tevens eerste voorzitter. Dhr. E.I. Pieters; Dhr. L.J.L. Matthijs; Dhr. F. v. Loon.

New Yorkse Beurs

New York. — De New Yorkse Effektenbeurs was vanochtend onregelmatig, doch de dalende tendentie van de laatste tijd werd tenslotte gestuit. Omstreeks het middaguur traden fraktionele koerswijzigingen in beide richtingen op. In de namiddag was de handel trager en de aandelenkoersen bleven weinig veranderen. De hoog genoteerde aandelen International Business Machines (I.B.M.) maken hierop een uitzondering door een koersstijging van 21¹/₄ dollar. Dit laatste stond in verband met de plannen van de onderneming voor een split-up van 3:2. Bij latere handel werd het aanbod groter en bij het slot was de stemming onregelmatig lager, waarbij de verliezen in de meeste gevallen tot een punt bedroegen. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1231, waarvan hoger 387 en onveranderd 257. De aandelenomzet bedroeg 2.280.000, de obligatieomzet 5.710.000. De koersen waren:

American Tel and Tel 241 1/4
Anaconda Copper 68 1/2
Bethlehem Steel 50 1/8
Dupont de Nemours 223
General Electric 81 3/8
General Motors 45
Internationals Tel and Tel ... 37 7/8
Royal Dutch 43
Shell Oil 85 1/2
Standard Oil of New Jersey ... 51 1/8
U.S. Steel 88 1/2
Canadian Pacific 30 5/8
International Nickel 92 1/8
Royal Dutch Am. Shares 70 3/4
K.L.M. 37 1/2
Aluminium Co. 79 1/2
Dow Jones 601.71

GROETENPROGRAMMA

Willemstad. — Hedenavond om half zes door Radio Hoyer I en om zes uur via Radio Hoyer II wordt het groetenprogramma uit Nederland uitgezonden. Het programma is opgenomen te Delft, waar Peter van Meggelen groeten heeft uitgesproken; in Voorburg bracht de familie Cunes groeten over en in Amsterdam Herman, Erland en Hanneke Vijzelman.

Cinelandia: 7.00 en 9.00 uur: „Prince of Foxes", met Spaanse tekst.
Roxy: 8.00 uur: „Then Ten Commandments" met Spaanse tekst.
West-End: 7.00 en 9.00 uur: „Typhoon over Nagasaki", met Nederlandse tekst.
Caribe: 8.00 uur: „Yalis Vergine del Roncador".
Royal: 8.00 uur: „Al Compas del Reloj".
C.V.B.-nieuws: Hedenavond in het Rifstadion om 8.00 uur: Jong Curaçao vs. Riverside.

Tijdens het Paasweekend deed zich op de Santa Rosaweg een aanrijding voor, waarbij een truck, een pick-up en een personenauto betrokken waren. De truck liet bij het uitwijken geen doorgang voor het andere verkeer vrij. De schade was aanzienlijk, zoals U op bovenstaande foto kunt zien.

EMMASTAD

Wachtdiensten

C.P.I.M.

Telegram Afdeling
Kantoor 07.00 - 23.30 tel. 2307
A.G. Treling 23.30 - 07.00 „ 0-43139
b.g.g. „ 2400

Afdeling Personeel
R. N. da Silva, Gosieweg 192 „ 43199
B.g.g. nadere inl. „ 2400

Materialen Dienst
W. Batelaan, J. D. Parkietenweg No. 8 „ 4350

C.S.M.

Rederij/Scheepsagentschappen
Punt „ 2580

Theater Asiento
Filmliga — Stadsleden.

Comité afscheid Frater RADULPHUS

Willemstad. — Het comité Afscheid frater Radulphus verzoekt ons mede te delen, dat hedenavond om 8u. 15 in het Cultuurcentrum aan het Johan van Walbeeckplein een vergadering zal worden gehouden ter bespreking van het afscheidsprogramma. Alle oud-leerlingen en belangstellenden zijn van harte welkom.

Ad hoc commissie herziening handvest Caraibische Commissie

Willemstad. — Door de regering zijn de heren R. J. Isa, mr I. C. Debrot en B. Ph. Romer, respectievelijk voorzitter en leden van de Staten van de Nederlandse Antillen aangewezen als respectievelijk gedelegeerde adviseur-waarnemend gedelegeerde en adviseur op de aanvangende 2 april 1959 te port of Spain (Trinidad) te houden vervolgzitting van de Ad Hoc Commissie van de Caraibische commissie ter voorbereiding van een conferentie ter herziening van het handvest van de Caraibische commissie.

De vermoedelijke duur van deze bijeenkomst is tien dagen.

De heren Debrot en Romer zijn bereids heden naar Trinidad vertrokken, terwijl de heer Isa over enkele dagen derwaarts zal vertrekken.

De heer dr W. Ch. de la Try Ellis is aangewezen als waarnemer bij deze zitting. Hij is evenals de heren Debrot en Romer hedenmorgen naar Trinidad vertrokken.

Amsterdamse Beurs

Amsterdam. — Bij kalme handel was er vandaag goede stemming voor de Philipswaarden en die van Unilever. AKU bleef ten achter doch boekte een punt winst. Kon Olie vrijwel onveranderd. Aandelen KLM circa twee gulden in reactie Scheepvaarten ontmoetten enige vraag en van de cultures waren HVA twee punten beter. Staatsfondsen door elkaar goed prijshoudend.

Kon. Olie 63.5
Unilever 483 3/8
Philips 577 7/8
Philips pref niet genoteerd
A K U 295 3/4
Scheepv. Unie 134 3/4
K N S M 139 5/8
K P M niet genoteerd
Ned. Handel mij 219
Nathandbank 142 1/2
Escomptobank niet genoteerd
H V A 35
Amsterd. Rubber 85
Delimij 148.20
Aniem 45
3 pct dollar 93 3/8
3 pct Nederl. 82 3/4
H A L 149 1/2
Walvisvaart 93 1/4
Amsterd. Bank 284
H B U 221
Billiton 2e 249 3/4
Billiton 1e niet genoteerd
Overz Gas 225
Borsumij 54 3/4
Lindetevens niet genoteerd
Rotterd Bank 239
Curac Handelmij 150 1/4
Muller 299
K L M 140.30
Nievelt 120
Excelsior 103 3/4
Ant. Brouw 180 1/2
Rotterd. Lloyd 136
Stokvis 54
ANP CBS Beursindices
Intern Concerns 384.71
Industrie 88.24
Scheepvaart 44.39
Banken 156.17
Indon. Fondsen 115.64
Algemeen 265.07

AFWEZIG
A. van der Sar,
internist.
De praktijk wordt waargenomen door
M. WILLEMSE,
interniste
ten huize van A. van der Sar,
en door
Dr. B. Vinke,
Roodeweg (O).

„SRANANTORIE"

● Naar uit SVB-kringen wordt vernomen, zijn er moeilijkheden gerezen rondom de reis van Elinkwijk naar Suriname. Zoals bekend ligt het in de bedoeling de Eredivisieclub Elinkwijk naar Suriname te laten overkomen voor het spelen van enkele wedstrijden. Later zal deze club ook op de Ned. Antillen voetballen. Het SVB-bestuur heeft echter bezwaar tegen het plan van Elinkwijk om behalve 14 spelers ook 5 oficials, waaronder de heer M Ramlakhan die nl. niet eens bestuurslid van Elinkwijk is, naar Suriname te laten reizen. De SVB is wel bereid om de overtocht van 14 spelers en hooguit 3 officials te betalen. ● Gedurende het jongste bezoek van de heer H. F. Robey, chief construction engineer van ALCOA werden verscheidene beslissingen genomen die verband hielden met het bespoedigen van het werk dat thans in uitvoering is en werd tevens besloten de voorbereidende werkzaamheden in verband met de uitvoering van het Brokopondo constructie programma verder uit te breiden. Het werk aan de weg naar Affobakka zal versneld worden en wel meer in het bijzonder in het Savannagebied en ten zuiden daarvan in de richting Berg en Dal en Affobakka. Het werk in de omgeving van Paranam wacht nog op het verkrijgen van de benodigde gronden. Grote hoeveelheden „Sink" (het bijprodukt met een hoog ijzergehalte dat te Rorac verkregen wordt) zullen over de rivier naar diverse punten worden gevoerd voor gebruik als wegdek. Alles zal in het werk worden gesteld om deze weg voor het vervoer van constructie materiaal in maart 1960 in gereedheid te hebben, zoals vastgelegd in het constructie programma. Er zullen dit jaar dijken te Affobakka worden gebouwd, waarmee het verplaatsen van ongeveer 600.000 kubieke meter zand en aarde gemoeid zal zijn. Deze dijken zullen uiteindelijk een deel vormen van de eerste kofferdam die benodigd is voor de constructie van de stuwdam zelf. Het werk aan deze dijken zal gedurende de regentijd worden gedaan teneinde onder de meest ongunstige omstandigheden ervaring op te doen met het verwerken van zand en aarde. In het komende droge seizoen zal met het bouwen van een permanente brug stalen overspanningen rustend op betonpeilers — direkt benedenstrooms van de stuwdam zelf worden begonnen. Het bouwen van kampfaciliteiten zal, in verband met de extra voorbereidende werkzaamheden, eveneens versneld worden. Aanvullend zwaar materiaal is reeds besteld voor verscheping naar Suriname. Dit houdt in 20 bulldozers, 3 roadgraders, 6 brandstofopslagtanks van 25.000 gallons, enz. Het materiaal zal begin mei in Suriname aankomen. Waren er op 1 september ongeveer 100 personen in dienst voor het Brokopondoprojekt en op 1 januari 200, thans is dit getal reeds gestegen tot 350 personen.

Ouderdomsvoorziening APRIL 1959

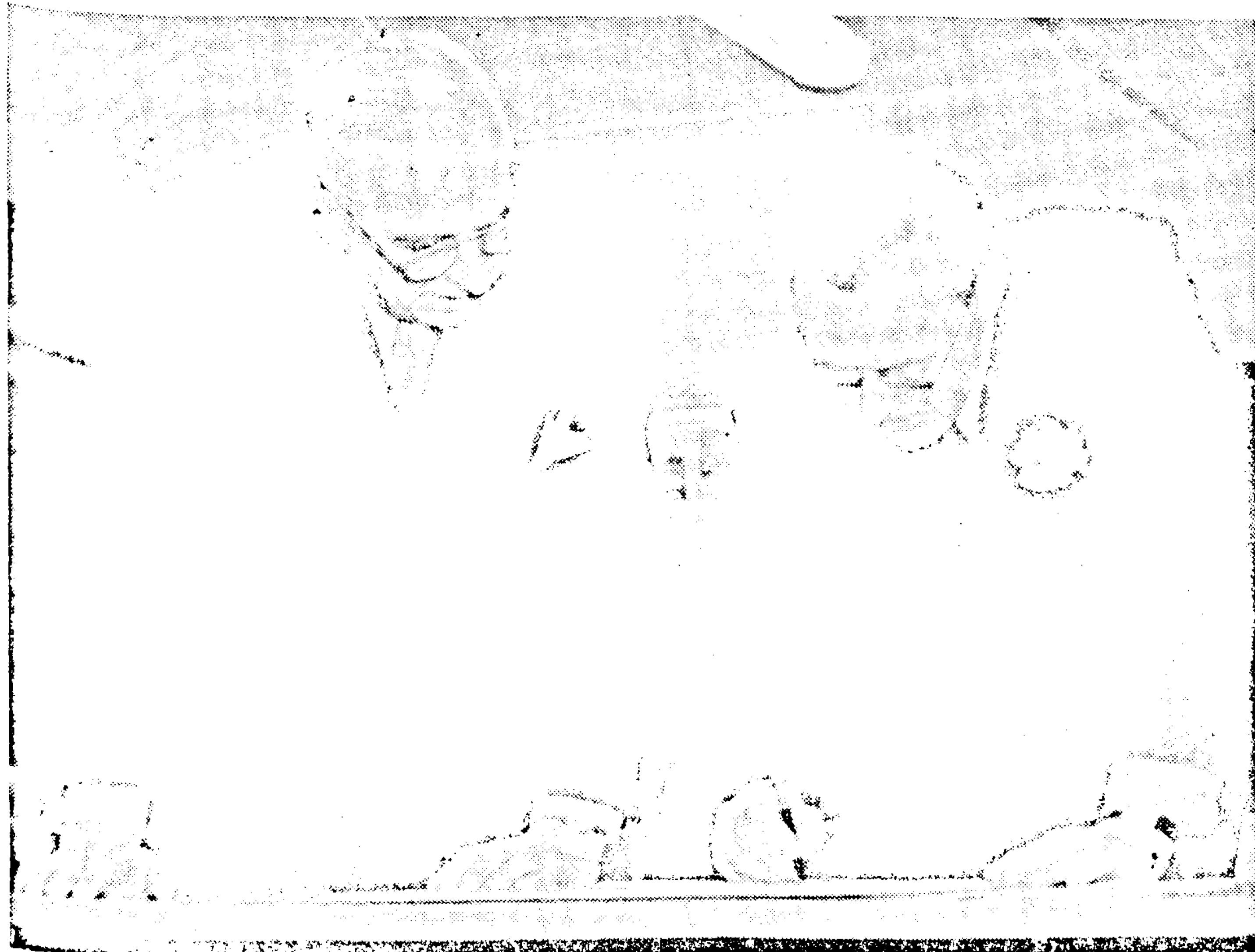
Betaalwijk	Datum		Betaalpost	Uren van uitbetaling
Cas Chiquito	woensdag	1—4—59	Cas Chiquito	8 — 2
Cas Chiquito	donderdag	2—4—59	Cas Chiquito	8 — 2
Cas Chiquito	vrijdag	3—4—59	Cas Chiquito	8 — 11
Jan Doret/Rio Canario	zaterdag	4—4—59	Cas Chiquito	8 — 10
Westpunt	maandag	6—4—59	Dokterstuin	8 — 11
Willibrordus	maandag	6—4—69	Willibrordus	10.30—10
Dokterstuin	dinsdag	7—4—59	Dokterstuin	8 — 2
Berg Altena	woensdag	8—4—59	Berg Altena	8 — 2
Berg Altena	donderdag	9—4—59	Berg Altena	8 — 2
Rust	vrijdag	10—4—59	Berg Altena	8 — 11
Montagne/Dominguito	zaterdag	11—4—59	Berg Altena	8 — 2
Algemeen	maandag	13—4—59	Berg Altena	8

Robin Douglas Home maakt verloving met Londens model bekend

Londen. — Robin Douglas Home, die heeft gedongen naar de hand van Prinses Margaretha van Zweden, heeft woensdag zijn verloving met een Londen's model, Sandra Clare Paul, bekendgemaakt.

De 18-jarige mej. Paul, dochter van een arts, is een van de meest gefotografeerde modellen in Engeland, zij zou meer dan honderd pond per week verdienen.

Research-laboratorium, arsenaal in de –STRIJD TEGEN DE ZIEKTE–

De opening van het nieuwe research laboratorium van de belangrijke pharmaceutische fabriek van Brocades Stheeman en Pharmacia werd verricht door Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard. Op bovenstaande foto ziet men Prins Bernhard in gezelschap van de Heer T.J.W. Noorduyn, directeur der N.V. Brocades-Stheeman.

Vele MISLUKKINGEN tegenover één enkel SUCCES

Naast het Pentagon in Amerika dat de verdediging van de gehele vrije wereld ten doel heeft, heeft de moderne wereld zijn vele verspreide centra ter verdediging tegen de velerlei ziekten die er zijn. Het verschil tussen beiden hoofdkwartieren is dit: als het Pentagon een belangrijke beslissing neemt zullen alle kranten met grote koppen verschijnen, terwijl in die andere centra rustig gewerkt wordt, zonder veel ophef.

Onlangs werd zo'n centrum van onderzoek door Prins Bernhard geopend en wel het Centrale Research Laboratorium van de N.V. Koninklijke Pharmaceutische Fabrieken van Brocades Stheeman Pharmacia.

Rust is een der kenmerken van die laboratoria, waar door eendrachtige samenwerking van het team der deskundigen iedere dag weer gestreden wordt door onderzoek en proeven in het belang der mensheid. Duizenden proeven worden genomen en dikwijls evenzovele mislukkingen - in het oog der buitenstanders althans - worden er geleden.

altijd streed de mens tegen ziekte en dood

Veel is er in de loop der eeuwen veranderd maar altijd is de mens bezig geweest de ziekte te bestrijden. Daarvan geeft een papyrus uit het jaar 1500 voor Christus (de papyrus-Ebers) een getuigenis terwijl het begin van onze jaartelling bekend is de z.g.: Materia Medica van Dioscorides.

De geneeskunde en vooral de kruidkunde kwam in de loop van de jaren te liggen op het gebied van de kloosters en was dikwijls verbonden aan de alchemie en de mystiek. De Pharmacie begint zich als een eigen wetenschap te ontwikkelen na het decreet van Keizer Frederik II in 1442. Apothekers en artsen kregen hun afzonderlijke aken.

De toename van de koopvaardij deed ook hier zijn invloed gelden. Uit het verre buitenland kwamen de schepen binnen met onbekende kruiden en de apotheker hield er zich mee bezig als bereider van zich mee bezig als bereider van geneeskrachtige en andere dranken en daarnaast was hij deskundige op het gebied van kruiden.

In de eerste helft der 16e eeuw deed Paracelcus een belangrijke stap vooruit doordat hij het verband tussen alchemie en scheikunde wist te verbreken. De apotheker werd toen de belangrijke man omdat hij de belangrijke taak kreeg de chemische verbindingen voor geneeskundig gebruik te bereiden. Hij werd de man in de ontwikkeling van de scheikunde en dat zou hij blijven tot in de 19e eeuw. Dan begint een tijd vol ontwikkelingen en in steeds vlugger tempo, steeds meer om zich heen grijpend en nog niet tot rust gekomen in onze dagen. De ontwikkeling daarvan te beschrijven zou zeer zwaar zijn, maar één punt is daarin duidelijk: dat elke nieuwe vinding het gevolg is en een uitvloeisel van de voorgaande. Jaren werk door een geheel team wordt vereist om tot een goed resultaat te komen. Het „ontdekken" is „team-work" geworden. De tijd dat James Walt, die turend naar de ketel op het vuur de kracht van de stoom ontdekte is voorbij.

Ontwikkeling in de moderne tijd

Had aanvankelijk het analytisch onderzoek de klemtoon omdat men niet dacht aan een synthetisch onderzoek-onmogelijk omdat men de synthese van organische verbindingen gebonden achtte aan de in het organisme aanwezige levenskracht- in de jaren rond de eeuwwisseling verrichtte Ehrlich op dit gebied baanbrekend werk.

Met zijn assistenten synthetiseerde hij meer dan 900 verbindingen en onderzocht deze ook. In 1910 leidde dit tot de chemotherapie van de syphilis met behulp van Salvarsan. Men herinnert zich wellicht de film „The magic Bullet" die een levensgeschiedenis geeft van Ehrlich. Zijn verdiensten werden erkend door de toekenning van de Nobelprijs in 1908. Groot was de nawerking van deze grote geest. Zo werd in de loop der jaren de werking van Germanine tegen slaapziekte gevonden, terwijl ook de strijd tegen de malaria grote vorderingen maakte: chinine, Plasmochin, Atebrin en het Paludrine.

Een ander grote ontwikkeling werd ingeluid door de ontdekking van de antibiotica. Het begrip was bekend van Vuillemin in 1898, de juiste definitieve kwam van Waksman in 1947.

Penicilline staat op dat gebied op een bijzondere plaats. In 1929 ontdekt door Fleming, is het nu een van de meest gebruikte antibiotica. In 1955 werd hiervan alleen al in de V.S. 305.000 kg. bereid, overeenkomend met 344 billioen eenheden. Het gebruik van antibiotica is niet beperkt gebleven tot het zuiver medisch terrein. Men wist te bewijzen dat door toevoeging van antibiotica aan de meststoffen deze een zeer groeibevorderende werking hebben. In 1933 werd 27% der antibiotica voor dit doel gebruikt.

Een andere zeer gevreesde ziekte werd een halt toegeroepen en wel Tuberculose. Bij de behandeling van deze ziekte neemt een grote plaats in het paramino salicylzuur (het PAS), door Lehmann in 1943 in de therapie ingevoerd. Het belang der chemotherapie wordt wel zonneklaar bewezen door het feit dat in 1935 ruim 90% der recepten die op het ogenblik gegeven worden, nog niet bekend was. Met zevenmijlslaarzen zijn we door deze ontwikkeling gestapt en om het gehele proces van de chematherapeutische strijd tegen ziekte en pijn in het kort samen te vatten zouden we kunnen zeggen dat het zich als volgt afspeelt:

10 fasen van het onderzoek

1. Men oriënteert zich op de reeds bekende eigenschappen van het voorgestelde preparaat en op de ziektebeelden, waarbij het zou kunnen worden toegepast.

2. De gewenste verbindingen worden langs scheikundige weg synthetisch samengesteld.

3. Een onderzoek wordt ingesteld naar de werkzaamheden in de levende materie (evt. vergiftigingsverschijnselen).

4. Nu gebleken is welke verbindingen inderdaad werkzaam zijn, worden die verbindingen uitgekozen, die de meest-gewenste eigenschappen vertonen.

5. De geselecteerde verbindingen worden op langere termijn toegepast op proefdieren. Hoe worden ze verwerkt — hoe uitgescheiden — zijn er ongewenste verschijnselen na verloop van langere tijd?

6. Wat is de meest geschikte vorm van toediening?

7. Samenstelling van een onderzoekvoorschrift zowel voor het middel zelf als voor de gewenste toedieningsvorm.

8. Samenstelling van het middel in grotere hoeveelheden en in de juiste toedieningsvorm.

9. Uitgebreid klinisch onderzoek (bij ziekten).

10. Is het verkregen preparaat beter dan wat er bestond? Loont het de produktie? Nieuw onderzoek van alle gegevens.

Uiteraard wordt voordat het preparaat voor algemene toepassing beschikbaar kan worden gesteld, nagegaan in hoeverre octrooi-bescherming te verkrijgen is.

Het is duidelijk, dat aan de uitvoering van een dergelijk programma van onderzoekingen enorme bedragen moeten worden ten koste gelegd. In de Verenigde Staten wordt door de pharmaceutisch-chemische industrie gemiddeld 4—8% van de 'net sales' aan research besteed. Dit betekent dat in 1957 de pharmaceutische industrie in dat land meer dan 450 miljoen gulden aan research besteedde. Met genoemd percentage staat de pharmaceutische industrie aan de top van de lijst. Ter vergelijking diene bijvoorbeeld, dat een percentage van 0.8% geldt voor de Amerikaanse

De wetenschappelijke medewerkers van een pharmaceutische industrie, die een medicus verzoeken een onderzoek naar de waarde van een nieuw geneesmiddel te entameren, dragen een zeer grote morele verantwoordelijkheid ten opzichte van deze arts.

Slechts na zorgvuldige en uiterst critische bestudering van de ter beschikking staande pharmacologische gegevens mogen zij de arts vragen de verantwoordelijkheid voor een onderzoek naar de therapeutische mogelijkheden van het nieuwe preparaat te dragen.

de research in Nederland

Ten aanzien van de ontwikkeling van de research in de Nederlandse pharmaceutische industrie kan gezegd worden, dat deze eerst betrekkelijk recent goed op gang is gekomen. Afgezien van een enkel lichtend voorbeeld in onze reeds vroeg internationaal georiënteerde hormoonindustrie (Organon) dateert de grote ontwikkeling in het algemeen

Een publikatie over verbindingen die onderzocht werden op werkzaamheid ten opzichte van Tuberculose vermeldt er 3500, waarbij geen enkele bruikbare was.

Afgezien van het grote aantal verbindingen, dat als regel moet worden gesynthetiseerd en onderzocht, verloopt er tussen de eerste synthese en het tijdstip, dat de verbinding voor therapeutische toepassing beschikbaar kan worden gesteld als regel een niet onbelangrijke periode. Drie tot vijf jaar voor het verdere ontwikkelingswerk en het klinische onderzoek is heel gewoon. Soms is deze tijd aanmerkelijk langer.

Het voorlopige klinische onderzoek van een nieuw geneesmiddel voor een beslissende phase in de gehele reeks van genoemde onderzoekingen. Dan valt namelijk de beslissing of de therapie verrijkt zal worden met een waardevol preparaat. Eerst na voortgezet klinisch onderzoek kan daarvan bevestiging worden verkregen. Onnodig te zeggen, dat hier met recht voor de industrie, welke al deze onderzoekingen heeft laten verrichten, gezegd kan worden: *'Research is a gamble'*. petroleumindustrie.

In Zwitserland besteedt de pharmaceutische industrie naar schatting 70 millioen gulden per jaar aan research, terwijl dit bedrag in Engeland 40 millioen gulden zou bedragen. Enig cijfermateriaal betreffende Nederland zal later nog gegeven worden.

In verband met het voorgaande zij als curiositeit vermeld, dat van de 55 origineel nieuwe geneesmiddelen welke in 1957 aan de geneesmiddelenschat in de Verenigde Staten werden toegevoegd er 9 stammen uit de research van de Europese Pharmaceutische Industrie!

Een op de duizend

Van de zojuist genoemde punten zou er nog een aantal nader toegelicht kunnen worden. Het is wel aardig eens te zien, hoe statistisch de kans ligt, welke men heeft om bij een onderzoek van een aantal chemische verbindingen er een tegen te komen, welke uiteindelijk als geneesmiddel bruikbaar is. De practijk heeft bewezen, dat men zeer gelukkig is, als één van de duizend onderzochte verbindingen het tot klinische toepassing brengt. Er zijn gevallen waar het gunstiger ligt, maar ook zeer veel minder gunstige zijn er bekend. Zo bijvoorbeeld bij een onderzoek in Amerika gedurende de tweede wereldoorlog naar nieuwe anti-malariamiddelen. Veertienduizend verbindingen werden onderzocht, twee bruikbare werden er gevonden.

uit de jaren van na de tweede wereldoorlog.

In de behoefte aan zeer vele therapeutica mede veroorzaakt door het uitvallen van de Duitse pharmaceutische industrie, diende, ook in verband met de slechte nederlandse deviezenpositie, zo mogelijk door fabricage in het eigen land te worden voorzien. Dit bracht mede, dat vele onderzoekingen naar de mogelijkheid van de bereiding dienden te worden geëntameerd. Inderdaad is in 1945-1946 de bereiding van een aantal onmisbare, voorheen uit het buitenland geïmporteerde geneesmiddelen ter hand genomen. Toen echter de buitenlandse pharmaceutische industrie weer overschakelde op haar vredestaak, en de deviezenpositie wat verbeterde, bleek echter, dat de fabricage van vele van bovengenoemde producten in Nederland economisch niet meer verantwoord was. Aan de ontwikkeling van de research op het gebied van de geneesmiddelen was echter een krachtige stoot in de goede richting gegeven. Alras bleek dan ook, dat een niet onbelangrijk aandeel in de dwingend geboden industrialisatie van Nederland geleverd zou kunnen worden door verdere uitbouw van de zo arbeids-intensieve pharmaceutische industrie. Meer research was daarvoor een eis!

De belangrijkste Nederlandse pharmaceutische bedrijven hebben dit dan ook begrepen. In belangrijke mate steunend op de resultaten verkregen in de researchlaboratoria, kon de export van Nederlandse pharmaceutische producten tot een voor Nederland ongekende hoogte worden opgevoerd. Dit had weer tot gevolg, dat meer geld aan research kon worden besteed.

Uit recente gegevens blijkt, dat in een zevental Nederlandse pharmaceutische bedrijven met totaal 5030 werknemers 542 personen werkzaam zijn in de research. Onder deze zijn er 122 met academische vorming. Volgens dezelfde gegevens zouden deze bedrijven een percentage van 3 tot 10% van de omzet aan research besteden. De researchactiviteit van Brocades dateert uit het jaar voor de tweede wereldoorlog toen de directie het initiatief nam tot het verstrekken van belangrijke financiële bijdragen aan een viertal universitaire werkgroepen, welke zich bezig hielden met de verdere ontwikkeling van een door Van Luyk ontdekt antibioticum.

Het door deze werkgroepen onder dikwijls zeer moeilijke omstandigheden verrichte onderzoek leidde tot de isolering en bereiding van het eerste Nederlandse antibioticum, het expansine. Hoewel dit antibioticum belangrijke therapeutische mogelijkheden leek te bieden, bleek uit verder clinisch onderzoek, dat na de oorlog eerst op grotere schaal kon worden ter hand genomen, dat de stof voor de algemene toepassing te veel bijwerkingen vertoonde.

Het project, dat inmiddels vele honderdduizenden guldens had gevergd, diende daarom te worden opgegeven. De Utrechtse universiteit eerde na de bevrijding de heer Van Luyk met een eredoctoraat.

Door genoemde onderzoekingen waren echter tussen verschillende onderzoekers in universiteits verband en Brocade hechte banden ontstaan, welke niet werden verbroken. Toen dan ook de noodzaak van een uitbreiding van wetenschappelijk industrieel speurwerk werd gevoeld, heeft deze maatschappij geen vergeefs beroep tot medewerking op deze onderzoekers gedaan. Zo ontstonden er in enkele universitaire instituten werkgroepen, aanvankelijk bezet met grotendeels in gedeeltelijk dagtaak werkzame krachten.

Als resultaat van onderzoekingen daar verricht was het onder meer mogelijk, dat Brocades als eerste in Nederland in 1948 een bijdrage kon leveren in de voorziening van de Nederlandse sanatoria met het nieuwe therapeuticum tegen tuberculose, het para-aminosalicylzuur (pas).

Door gestadige uitbreiding van genoemde werkgroepen konden inmiddels meerdere onderzoekingsrichtingen worden geëntameerd.

Een ruim opgezet onderzoek over het verband tussen structuur en werking van de verbinding, die thans onder de naam Cyclospasmol in 53 landen een zeer goede reputatie geniet, en met name wordt toegepast bij perifere vaatstoornissen. Een andere richting van onderzoek omvatte de basische aethers van diphenylcarbinol en analoga daarvan. Uit deze reeks kwamen voort het antihistaminicum Neo-Benodine en, van meer recente datum, het orphenadrine, dat als geneesmiddel onder de naam Disipal bij de ziekte van Parkinson en als „muscle relaxant" zowel in Europa als overzee in een grote behoefte blijkt te voorzien.

Nu in de allerlaatste tijd klinisch werd gevonden, dat orphenadrine een uitgesproken psychotrope werking bezit, is het te verwachten, dat dit preparaat ook bij de therapeutische behandeling van geesteszieken een rol zal kunnen spelen.

Inmiddels noopte de gestadige groei van het aantal medewerkers en de daarmede gepaard gaande moeilijke coordinatie van de over verschillende plaatsen verspreide werkgroepen er toe uit te zien naar een centrale nuisvesting voor de research-activiteit. Hierbij kwam, dat ook de gastheren, waaronder met name genoemd mogen worden de hoogleraren-directeur van het **Scheikundig Laboratorium der Vrije Universiteit** te Amsterdam, en van het Pharmacologisch Laboratorium der Rijksuniversiteit te Utrecht, gezien de toename van het aantal studenten niet langer werkruimten ter beschikking konden stellen.

Daar voorzieningen op korte termijn noodzakelijk waren, besloot de directie midden in 1957 het pand van de vestiging Haarlem voor de research vrij te maken.

Na een ingrijpende verbouwing, welke thans is gereed gekomen, beschikt Brocades daar over een modern ingericht laboratorium, waar alle werkgroepen thans gezamenlijk zijn ondergebracht. Eén staf van bijna tachtig personen vindt daar gelegenheid tot uitbouw van ons researchwerk in vele richtingen.

Behalve aan „gerichte" research wordt ook aandacht besteed aan de fundamentele achtergronden. Onderzoekingen daarover vinden plaats in nauwe samenwerking met universitaire instituten, waarmede Brocades, ook nu haar research op eigen benen staat, de in het verleden gegroeide betrekkingen, in het belang van de zo noodzakelijke samenwerking tussen universiteit en industrie, ook in de toekomst onderhoudt.

Een overzicht van een der zalen van het nieuwe research-laboratorium van N.V. Brocades en Stheeman.

Volgens Italiaans journalist is hij de geestelijke vader van monster van Loch Ness

Milaan. — De Italiaanse journalist Francesco Gasparini schrijft in het geillustreerde Milanese weekblad Visto, dat hij de geestelijke vader van het monster van Loch Ness is. In augustus 1933, zegt hij, was ik Londens korrespondent van een groot Milanees blad. Er was heel weinig nieuws en een klein krantenberichtje over Schotse vissers die een vreemde vis hadden gezien, inspireerde me tot het verzinnen van de bekende legende. De Britse pers nam de verzinsels, kompleet met ooggetuigenverslagen, graag over en heeft van mijn monstertje een reusachtig monster gemaakt, aldus Gasparini.

Moskouse balletgroep naar V.S. en Canada

Moskou. — Het ballet van het Moskouse Bolsjoitheater zal, onder leiding van prima ballerina Galina Oelanova, een bezoek van twee maanden aan de Verenigde Staten en Canada brengen.

Het ballet, dat april a.s. uit Moskou vertrekt, zal tweeduizend paar balletschoenen en nog zeshonderd paar andere, voor het optreden te gebruiken schoenen, meenemen.

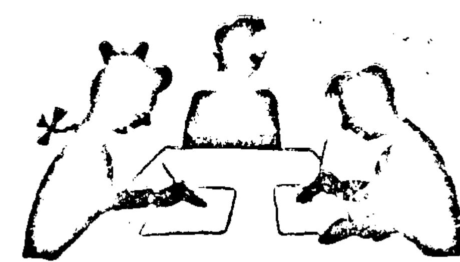
Dit is de eerste maal, dat het Bolsjoi-ballet een tournee maakt door de Verenigde Staten.

Tabak uit Indonesië in Bremen aangekomen

Bremen — Het Engelse vrachtschip Ulysses is te Bremen aangekomen met een lading van 191 ton Sumatra- en Javatabak. Dit is de eerste zending tabak uit Indonesie sedert de nationalisering van de tabaksondernemingen in Indonesie. Verwacht wordt, dat de Nederlandse eigenaren der ondernemingen in Duitsland processen zullen beginnen om het eigendomsrecht dezer tabak juridisch te doen vaststellen.

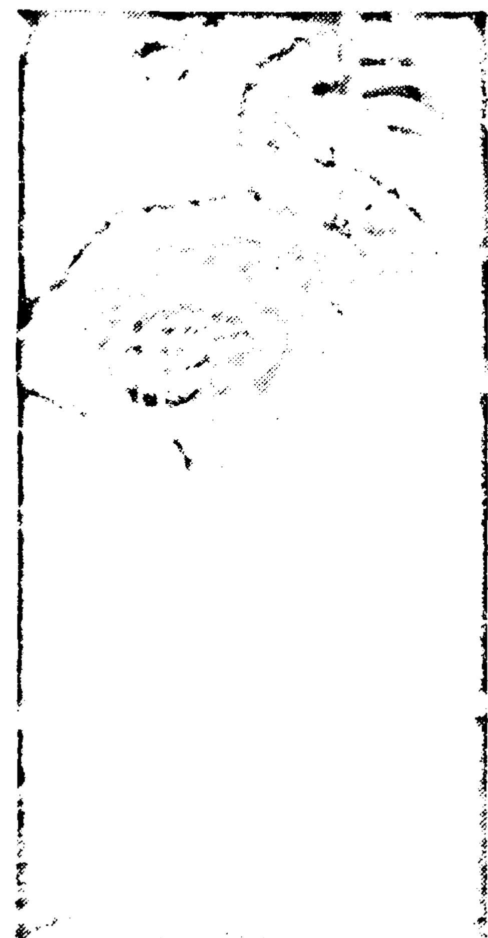
AMIGOE VAN DE JEUGD

Flamingo's langs onze school

Kralendijk — Tijdens ons korte bezoek aan Bonaire — tekort omdat Bonaire zo prachtig is, — werd mij een verzoek gedaan een artikel voor de Jeugdkrant der Amigoe mee te nemen. Graag deed ik dat als een klein bewijs van mijn dankbaarheid voor de gastvrijheid waarom Bonaire zo bekend is. De inhoud van het artikel bleek te gaan over de bezienswaardigheid op Bonaire: de Flamingo's.

Tante Corrie was direct bereid het te plaatsen en hoopt nu van harte dat het niet de laatste keer is dat een opstel wordt opgestuurd vanuit Bonaire en over Bonaire, en natuurlijk zijn ook opstellen van de andere eilanden van harte welkom.

Vanmorgen onder de rekenles schreven we in onze schriften. Ineens riep een kind, dat dicht bij de deur zit: „Flamingo's".

Alle kinderen keken van haar werk op. Sommigen wezen naar buiten „Daar, daar!" klonk het.

In een oogwenk vlogen een heleboel kinderen haar banken uit en stormden naar de deur en het raam. De juffrouw ging ook kijken en zei „Dat zijn jonge flamingo's. Als je heel rustig bent, mogen jullie blijven staan". Een paar kinderen klommen boven op haar banken.

Langzaam knielden hegen of tien flamingo's langs het hek voorbij.

Zo iets zie je niet elkedag. Met veel geroezemoes gingen we naar onze plaatsen terug. De juffrouw vertelde ons over de flamingo's. Dat ze mooi rose zijn van kleur, maar dat de kleintjes grijswit zijn.

Net ging de bel en heel veel kinderen renden over de speelplaats naar het hek. 's Middags vertelde onze juffrouw, dat de politie de vogels naar het Gotomeer gebracht heeft. Ze waren zo klein dat ze niet eens konden vliegen.

Ivonne Statie, namens
De 4de klas van de
St. Bernardusschool
te Kralendijk.

Wie schrijft me?

Tante Corry, ontving het volgende schrijven van een neefje in Suriname:

„Ik wou u graag vragen voor mij een jongens en meisjes correspondentie te zoeken. Ik krijg maandelijks kranten van mij oom en lees graag het bijblad dat voor de jeugd bestemd is.

Me naam is. Hermann van Geene
Me leeftijd. 13 jaar.
Woonplaats. Dr S. Redmondstr. 23 Land. Paramaribo Suriname.

Ik ga eindigen en hoop spoedig antw. terug te krijgen.

Namens
Hermann.

Die was heel zacht naar me toe gekomen en snuffelde tot hij bij me was. Zijn adem streek over mijn gezicht en mijn haren. Hij ging vlak bij me liggen en likte mijn hand.

. Barberin was mijn vader niet, dus zou hij om mij geen verdriet hebben. En toch had hij me in huis genomen om me op te voeden. Als hij me nu wegstuurde, dan was dat vast en zeker, omdat hij me niet langer houden kón. Als ik aan hem dacht, dan moest ik niet te veel letten op de dag van vandaag, maar op al de jaren daarvóór, bij hem in huis.

„Onthoud maar goed, wat ik je gezegd heb, jongen, je zult het bij mij nog niet zo slecht hebben." Dat zei Vitalis me nog enkele keren die dag.

Na het afdalen van de berghelling kwamen we aan een grote, woeste vlakte zonder huizen, zonder bomen. Ik zag niets dan hei, met hier en daar een bremstruik.

„Zie je wel," en Vitalis strekte zijn hand uit, „dat het nutteloos zou wezen om hier weg te lopen?"

Weglopen? Daar dacht ik niet meer aan. Trouwens, waar zou ik heen moeten. Naar wie?

Heel, heel lang liepen we voort door die eenzaamheid. Het was de eerste keer, dat ik zo'n lange tocht maakte met zo weinig afleiding. Mijn baas hield er een flinke gang in en droeg Jolico op zijn schouder of bovenop zijn rugzak en nu en dan zei hij wat tegen de hondjes, die geregeld dicht bij ons bleven. Zouden die nu ook niet moe worden? Ik kon haast niet meer voort, misschien ook wel door de spanning van het vreemde afscheid.

„Ik denk, dat het van je zware klompen komt, dat je zo moeilijk loopt. In Ussel zal ik schoenen voor je kopen," zei Vitalis.

Dat gaf me moed. Schoenen? Bij ons op 't dorp hadden alleen de zoon van de burgemeester en die van de herbergier schoenen; alle andere jongens liepen op klompen.

„Is het nog ver naar Ussel?"

„Verlang je zo erg naar schoenen, mijn jongen? Welnu, je krijgt ze, hoor, en met spijkers er onder; en je zult ook een fluwelen broek hebben en een jasje en een hoed. Nu zullen je ranen wel opdrogen, hoop ik, en zul je weer gemakkelijker volhouden, want we moeten nog zes uur stappen!"

Schoenen met spijkers er onder! „Schoenen hebben" betekende voor mij al een grote weelde, maar toen ik hoorde van „spijkers", vergat ik echt een tijdje, dat ik zo moe was. En dan nog een fluwelen broek! een jasje! een hoed! Dat moest moeder Barberin eens kunnen zien!

Na een poosje leek het me, dat ik, ondanks de belofte van de schoenen en de mooie broek, toch te vermoeid was, om nog zes uur te marcheren.

Bah, nu kwam er ook nog een vieze motregen onze tocht moeilijker maken! We hadden niet erg op de wolken gelet, maar nu viel het ons op dat heel de hemel met grijze wolken bedekt was.

Vitalis was door zijn schapevacht voldoende beschermd en Jolico kroop al bij de eerste regendruppels in zijn schuilhoekje onder de vacht. Maar de hondjes en ik hadden niets om ons te beschutten en we waren in korte tijd tot op de huid doorweekt. De hondjes konden tenminste nu en dan de regen uit hun haren schudden, maar dat kon ik ze niet nadoen.

„Word je gauw verkouden?" vroeg mijn meester.

„Dat weet ik niet; ik herinner me niet, dat ik het ooit geweest ben."

„Goed zo, goed zo; er zit toch wel wat goeds in jou. Maar voor alle zekerheid gaan we vandaag niet verder. Kijk, daar ligt een dorp. We zullen daar de nacht doorbrengen." Er was in het hele dorp geen herberg te vinden en niemand wou een bedelaar met een kind en drie hondjes in huis toelaten. We zagen er ook zo vies en bemodderd uit! Zouden we dan toch zonder te rusten helemaal naar Ussel door moeten lopen? Nog vier uur ver?

Gelukkig troffen we ten laatste een boer die meer naastenliefde bezat dan zijn buren. We mochten in zijn schuur! Maar Vitalis moest zijn lucifers afgeven.

„Morgenochtend, als je vertrekt, krijg je ze terug," had de boer gezegd. We hadden nu toch een dak boven ons hoofd en zaten droog. Vitalis haalde een brood uit zijn rugzak en verdeelde dat in vier stukken. Waarom niet in vijf? Dat zou ik gauw weten. Bij het rondgaan van deur tot deur had Zerbino een korst brood gestolen. Hij was een huis binnengeslopen en kwam rennend, met de korst in zijn bek, naar buiten. Vitalis had alleen maar gezegd: „Tot vanavond, Zerbino!"

Ik had niet meer aan die diefstal gedacht, maar toen Vitalis het brood verdeelde, ging Zerbino liggen met zijn kop op zijn voorpoten.

Vitalis en ik zaten naast elkaar met Jolico tussen ons in en de hondjes voor ons, maar alleen Cappi en Dolly keken naar hun baas.

„Zerbino, ginds in de hoek! Zonder eten gaan slapen!" commandeerde Vitalis.

Terstond ging Zerbino naar de aangewezen hoek en verstopte zich geheel onder een stapel van gebundelde varens. Nu zagen we niets meer van hem, maar we hoorden hem zachtjes janken. Daarop kreeg ik mijn portie brood en Vitalis at zijn deel op en verdeelde de rest in kleine brokjes voor Jolico, Cappi en Dolly. Droog brood!

De laatste maanden was ik door moeder Barberin zeker niet verwend, maar het verschil leek me toch wel wat erg groot. Wat had de warme soep bij moeder Barberin me altijd heerlijk gesmaakt, zelfs zonder boter of vet erin! En hoe fijn was dat hoekje bij het vuur altijd geweest en wat graag zou ik nu weer tussen de dekens gekropen zijn, weggedoken tot over mijn neus. Er was geen sprake hier van lakens en dekens en we moesten al blij zijn met een bed van bossen varens, die in grote hoeveelheid aanwezig waren. Ik was doodop van afmatting, mijn voeten waren stuk door de lange tocht op klompen en ik lag te bibberen van de kou in mijn natte plunje.

„Je tanden klapperen. Heb je 't zo koud?" vroeg Vitalis.

„Een beetje wel."

Ik hoorde, dat hij zijn rugzak opende.

„Mijn klerenkast is niet ruim voorzien, maar hier heb je een droog hemd en een vest. Kruip maar onder de varens, dan word je wel warm en kun je slapen." Toch duurde dat warm worden nog lang; ik lag maar te draaien in mijn varenbed en voelde me te ellendig om slaap te krijgen.

Zou dat nu alle dagen zo gaan? Terwijl mijn hoofd vol was van treurige gedachten, voelde ik warme adem op mijn gezicht. Ik greep eens met mijn hand en bemerkte, dat het Cappi was met zijn wollige haar.

Die was heel zacht naar me toe gekomen en snuffelde tot hij bij me was. Zijn adem streek over mijn gezicht en mijn haren. Hij ging vlak bij me liggen en likte mijn hand. Getroffen door dat bewijs van vriendschap, richtte ik me een beetje op en kuste hem op zijn koude neus. Hierop legde hij zijn poot in mijn hand en bewoog niet meer.

Nu begon ik vermoeienis en verdriet te vergeten, want ik voelde me niet meer zo verlaten, ik had een vriendje.

De andere morgen stapten we vroeg op. De hemel was blauw en de droge wind gedurende de nacht had gezorgd, dat er niet veel modder meer op de weg stond. De vogels zongen hun blijdschap uit en onze hondjes sprongen om ons heen. Cappi richtte zich een paar maal overeind en kefte met korte stootjes tegen me, net of hij zeggen wou: „Ben je ook niet blij?"

Omdat ik nog nooit verder geweest was dan ons dorp, was ik nieuwsgierig, hoe een stad er uit zou zien. Ussel vond ik niet zo schitterend, de oude geveltjes lieten me koud. Daar keek ik niet naar. Het enige, dat mijn ogen zochten, was een schoenenwinkel! De schoenen, mij door Vitalis beloofd, zou ik nu gauw mogen aantrekken. Waar zou zich die bevoorrechte winkel ergens bevinden, die mij tot klant kreeg? Het enige, dat ik van Ussel onthouden heb, is: mijn bezoek aan een donkere, rokerige winkel dicht bij de markt. Voor het winkelraam zag je oude geweren, een uniformjas met zilveren schouderstukken en een grote hoeveelheid lampen. Ook een paar kisten vol met ijzerwaren, vooral hangsloten en verroeste sleutels. We moesten drie treden af en stonden in een grote zaal, waarin nog nooit zonlicht doorgedrongen was, zolang er een dak op het gebouw stond. Zouden hier zulke prachtige dingen als schoenen verkocht worden? Ja, Vitalis wist wel, wat hij deed met hier binnen te gaan, want al gauw had ik de schoenen met spijkers aan mijn voeten.

Ze wogen beslist wel tien keer zo zwaar als mijn klompen! Behalve de schoenen kocht hij een jasje voor me van blauw fluweel, een wollen broek en een vilten hoed, precies wat hij me beloofd had. Voor mij scheen Vitalis de beste, de edelmoedigste en de rijkste man van de wereld. Wel was het fluweel erg gekreukt en de wol een beetje kaal en hoe de kleur van de hoed oorspronkelijk geweest was, viel moeilijk te zeggen, maar op zulke onvolmaaktheden lette ik niet. Ik voelde me er rijk mee. Die prachtige kleren had ik liefst terstond aangetrokken, maar voor ik ze kreeg, ging Vitalis ze zó erg veranderen, dat ik 't jammer vond. Volgens mij zat hij ze te bederven.

Toen we met onze nieuwe spullen naar een herberg getrokken waren, nam hij een schaar en knipte zo maar de broekspijpen op kniehoogte af. Daar begreep ik niets van en ik stond stomverbaasd te kijken. Hij wou me de reden wel zeggen:

„Dat gebeurt alleen om te zorgen, dat je er anders uitziet dan andere mensen. Nu we in Frankrijk zijn, kleed ik je als een Italiaan. Als we naar Italië gingen, zou ik je als een Fransman aankleden."

Omdat ik het nut daarvan niet inzag, ging hij verder:

„Wat zijn wij dan? Kunstenaars, niet waar? Wij zijn toneelspelers en moeten door ons uiterlijk de aandacht van de andere mensen trekken. Denk je, als wij gekleed waren als burgers of boeren, dat we dan op straat of op een plein de mensen konden bewegen om naar ons te kijken of om ons heen te gaan staan? Dat deden ze vast niet. Men kan in het leven vaak de uiterlijke schijn niet missen; dat is wel jammer, maar daar kunnen we niets aan doen."

Zo kwam het, dat ik 's morgens nog Fransman was en al voor de avond een Italiaan.

Omdat mijn broekspijpen maar tot de knieën kwamen, kreeg ik rode banden kruislings om mijn kousen geslingerd van mijn schoenen tot aan mijn knieën. Ook mijn hoed werd met andere banden versierd en er werd een klein tuiltje kunstbloemen op gestoken.

Hoe een ander over me dacht, weet ik niet, maar ik vond mezelf prachtig! Cappi vond dat ook, want eerst stond hij heel lang naar me te kijken en gaf me toen een poot. Dat Cappi mijn gedaanteverwisseling goedkeurde, deed me des te meer plezier, omdat Jolico me gewoon voor de gek stond te houden en al mijn bewegingen nadeed en bespottelijk maakte.

Toen ik aangekleed was, ging hij voor me staan met zijn handen op zijn heupen, gooide zijn hoofd achterover en lachte me uit onder het uitstoten van korte, spottende geluidjes. Kan een aap dan lachen? Ik kan u verzekeren, dat hij wel degelijk lachte en soms op een manier, die grievend was. Het leek wel niet op het lachen van een mens, maar je zag zijn mondhoeken achteruitgaan, zijn oogleden rimpelen, zijn kaken snel bewegen en zijn ogen tintelen.

„Ziezo, het aankleden is afgelopen," zei Vitalis, toen ik mijn hoed opgezet had, „nu gaan we aan het werk om morgen, als het marktdag is, een grote voorstelling te geven, waarin jij voor 't eerst zult optreden."

„Wat bedoelt u met „voor 't eerst optreden"?"

„Je zult voor de eerste keer moeten toneelspelen voor het publiek. We zullen morgen onze eerste voorstelling geven en daarin moet jij meedoen. Daarom is het nodig, dat ik je de rol laat repeteren, die ik voor je bestemd heb."

Ik begreep er niet veel van. Hij ging door:

„Je rol is alles, wat jij in die voorstelling doen moet. Ik heb je niet meegenomen om een beetje voor je plezier te wandelen. Daar heb ik geen geld genoeg voor. Neen, 't is om je te laten werken. Je zult in het toneelspelen met mijn honden en met Jolico."

Toen ik aangekleed was, ging hij voor me staan met zijn handen op zijn heupen.

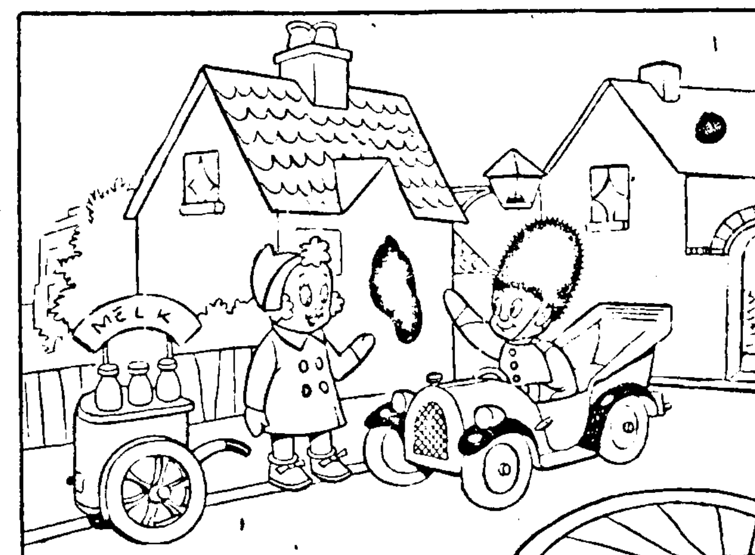

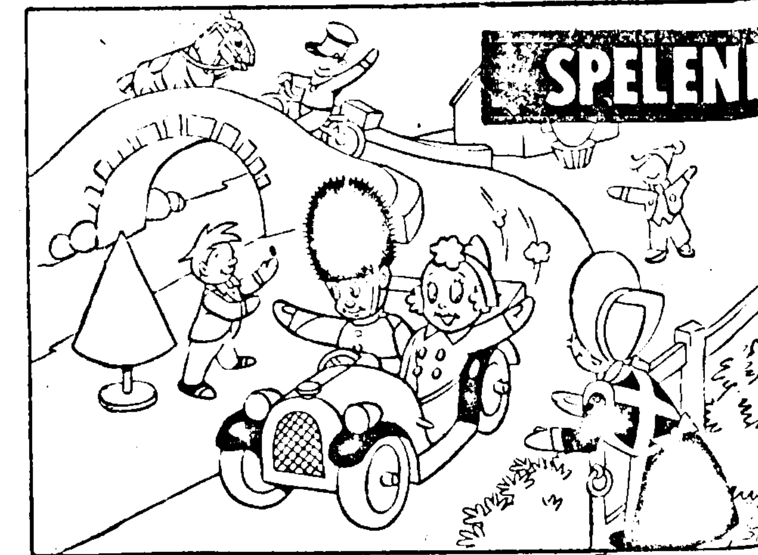

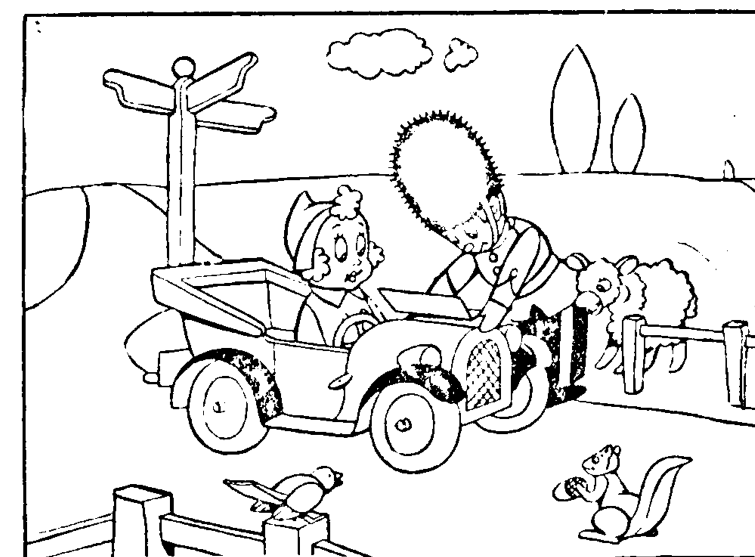

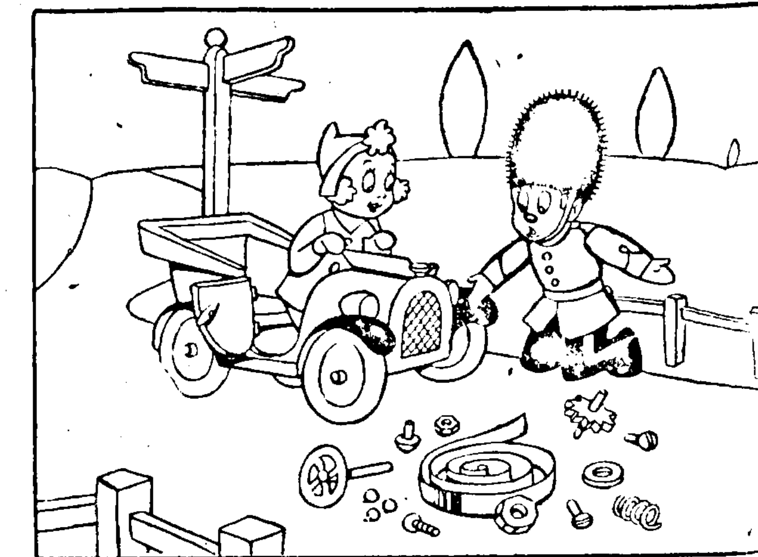
1. „Hallo, Dollie!" roept op een goede morgen Tommie, de speelgoedsoldaat. „Wil je met mij in mijn nieuwe auto een ritje maken?" Dollie klapt van plezier in haar handen en zegt: „O, wat graag, Tommie!"

2. Toet-toet-toet! In volle vaart rijden Tommie en Dollie over de brug van Speelgoedland. Achter hen aan komt Battie, Tommie's trouwe paard. Het loopt wat het lopen kan. „Zij schijnen mij te vergeten!" puft Battie.

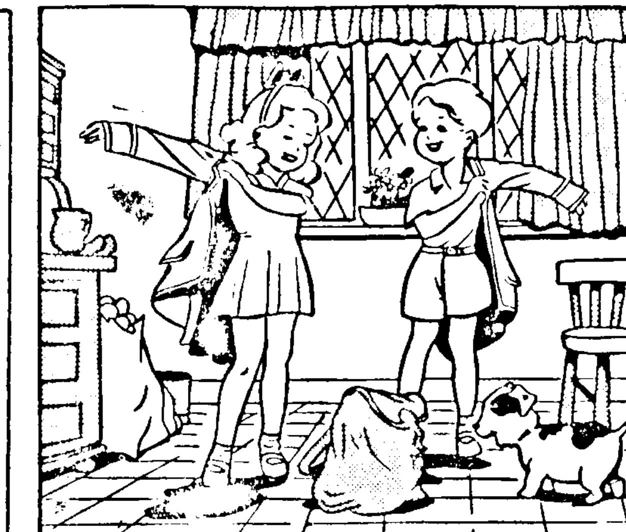

3. Al heel gauw zijn Tommie en Dollie buiten en rijden over de mooie landwegen. Juist als zij aan een wegwijzer komen, doet de motor het niet meer. Zij staan stil. „Hoe komt dat nu?" vraagt Dollie ten hoogste verbaasd.

4. Tommie opent natuurlijk de motorkap. Dat doet iedere automobilist, die pech heeft. En kijkt van binnen. „Er zal wel iets niet in orde zijn," zegt hij. „Ik zal het in orde maken!" en hij begint de motor uit elkaar te halen.

1. „Het heeft wel lang geduurd," zegt Jennetje tegen Jannetje, „maar eindelijk zijn we dan toch klaar om te gaan picknicken."

2. Het is heerlijk weer. De zon schijnt lekker warm en zij zijn in de beste stemming. Plotseling bemerken zij, dat Puppie de hond weg is.

Maar toneelspelen kan ik niet!" riep ik verschrikt.

„Daarom moet ik het je leren. Je begrijpt toch wel: het is niet van nature, dat Cappi zo mooi op zijn achterpoten kan lopen en dat Dolly zo goed kan touwtjespringen.

Daarvoor hebben ze allebei heel veel moeten oefenen en het heeft mij ook veel moeite gekost om er goede toneelspelers van te maken.

Zo moet jij ook veel oefenen om de verschillende rollen te leren die je met de anderen gaat spelen. Laten we dan beginnen." (Het kwam me erg vreemd voor, dat toneelspelen ook werken genoemd werd want tot nu toe dacht ik altijd dat alleen handenarbeid werken was)

„Het stuk dat we gaan opvoeren, heet: De knecht van mijnheer Jolico of: de domste van de twee is niet die je denkt. Dit is de inhoud: Mijnheer Jolico heeft een goede knecht gehad, dat is Cappi. Maar Cappi wordt oud en zal aan de heer Jolico een andere knecht bezorgen. Nu neemt Cappi geen hond, maar een boerenjongen als zijn opvolger, genaamd Remi."

„Remi, net als ik?"

„Niet net als jij maar jijzelf! Jij komt in dat stuk uit je dorp om bij de heer Jolico in dienst te gaan."

„Apen hebben toch geen knecht!"

„In toneelstukken wel. Dus jij komt daar en mijnheer Jolico vindt, dat je er zo dom uitziet."

„Dat is niets leuk."

„Wat geeft dat nu; 't is toch maar om de mensen te laten lachen. Stel je nu eens voor, dat je echt bij een heer komt als huisknecht en dat je gezegd wordt de tafel te dekken. Hier hebben we er juist een, die we bij onze voorstelling kunnen gebruiken. Vooruit nu en plaats het servies zoals het hoort."

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE:

Remi, een vondeling, is door moeder Barberin, zoals hij haar noemt, met liefde en zorg groot gebracht. Als hij nauwelijks tien jaar is, komt vader Barberin, die in de grote stad Parijs werkt, naar huis en wil niet dat het „vreemde kind" nog langer in zijn huis blijft. Op een goede dag, als moeder Barberin afwezig is, neemt vader Barberin de jongen mee en Remi, die bang is, dat hij nu naar een weeshuis gebracht zal worden, is bijna blij als hij bemerkt, dat hij naar een café gaat. In zo'n lokaal is hij nog nooit van zijn leven geweest. Vader Barberin gaat in dat café zitten praten met een vreemd heerschap, dat drie hondjes en een aap bij zich heeft. De man heet Vitalis en blijkt een rondreizend toneelspeler te zijn, die een jongen zoekt om hem bij zijn voorstellingen te helpen. Barberin en Vitalis worden het met elkaar eens en Remi moet met Vitalis mee, die hem zal leren hoe hij met de honden en de aap Jolico toneel kan spelen.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Op die tafel waren borden, een glas, een mes, een vork en een tafelkleed.

Hoe moest men dit alles rangschikken?

Terwijl ik me dat afvroeg, stond ik met uitgestrekte armen, iets voorovergebogen, met open mond, niet wetende waarmee ik beginnen moest. Mijn meester klapte in zijn handen, terwijl hij schaterde van 't lachen.

„Bravo!" zei hij, „bravo, 't is volmaakt! Die uitdrukking op je gezicht is schitterend."

„Maar ik weet niet, wat ik doen moet!"

„Daarom is het juist zo uitmuntend! Morgen en de volgende dagen zul je heel goed weten, wat je doen moet. Probeer dan telkens net zo dom en hulpeloos te kijken als je nu deed; dus net doen, of je 't echt niet weet. Dan voorspel ik je veel succes.

De persoon, waarvoor jij speelt, stelt voor: een jonge boer, die niets gezien heeft en niets weet. Hij komt bij een aap en daar ontdekt hij, dat hij nog onwetender en onhandiger is dan die aap. Daarom heet het stuk ook „de domste van de twee is niet die je denkt". Jouw rol is dus: nog dommer te zijn dan Jolico."

Ofschoon het toneelstukje maar twintig minuten zou duren, gingen er met de repetitie wel drie uren voorbij. Sommige toneeltjes moesten we wel tien keer overdoen. Wat had onze meester toch veel geduld en hoe zacht behandelde hij zijn dieren! „Cappi, je let niet op!" „Jolico, je moet een standje hebben!" Dat was alles, wat je van hem hoorde.

„Denk je, dat je aan het toneelspelen zult wennen?" vroeg Vitalis na de repetitie.

„Ik weet het niet."

„Verveelt het je?"

„Neen, ik vind het prettig."

„Dan zal het wel goed gaan. Als je gewillig bent en goed oplet, kun je het ver brengen. Kijk eens naar de hondjes en naar Jolico. Hij is verstandig, maar niet gewillig. Hij leert gemakkelijk, maar vergeet het gauw.

Wat je van hem vraagt, doet hij nooit met plezier. Zo is nu eenmaal zijn aard; en daarom word ik nooit boos op hem.

De hondjes gehoorzamen veel gemakkelijker, omdat ze van je houden. Snap je wel?"

„'k Geloof het wel."

De volgende morgen was ik nogal zenuwachtig, toen we de herberg verlieten om naar het plein te gaan, waar we onze voorstelling zouden geven.

Vitalis liep voorop met opgeheven hoofd en speelde een mars op een blikken fluit. Achter hem liep Cappi met Jolico op zijn rug. Deze was in het rood gekleed als een Engelse generaal en droeg een kepi met een pluim. Op enige afstand volgden Zerbino en Dolly naast elkaar. Ik liep achteraan.

Wij trokken niet zozeer de aandacht door de uiterlijke pracht van onze stoet, maar meer door het snerpende geluid van de fluit, dat de bewoners uit hun huizen lokte. Kleine kinderen liepen met ons mee; verbaasde boeren sloten zich daarbij aan en op het plein gekomen, hadden we al een groot gezelschap om ons heen. Onze schouwburgzaal was gauw ingericht. Deze bestond uit de ruimte tussen vier touwen, die aan vier bomen waren vastgemaakt. Wij namen in het midden plaats. Het eerste deel van de voorstelling was gevuld met verschillende toeren door de hondjes.

Ik zou niet kunnen zeggen, waarin die kunstjes bestonden, want ik repeteerde mijn rol en was erg zenuwachtig.

Wel weet ik dat Vitalis zijn fluit verwisseld had voor een viool, waarmee hij de oefeningen van de hondjes begeleidde, nu eens met een danswijsje, dan weer met zachte, slepende melodieën. De mensen stonden opeengegedrongen tegen onze touwen aan en als ik een keer rondkeek, dan zag ik ogen, niets dan ogen, die op ons gevestigd waren. Na afloop van het eerste deel pakte Cappi een geldbakje tussen zijn tanden en liep op zijn achterpoten langs het „geacht publiek". Kreeg hij van iemand niets in zijn bakje, dan zette hij dat buiten het bereik van de mensen, plaatste zijn voorpoten tegen de gierigaard aan, keffe een paar keer en klopte met zijn poot op de zak, die hij wou openmaken. Dan hoorde je uit het publiek geroep, grappige gezegden en spotternij.

„Wat een schelm, die hond! Hij weet, wie er een dikke portemonnaie heeft!"

„Hallo, tast maar in je beurs!"

„Die zal wel geven!"

„Je krijgt het wel terug uit de erfenis van je oom!"

En dan kwam er op 't laatst wel een stuiver voor de dag. De hele tijd zei Vitalis geen woord, maar speelde vrolijke deuntjes op zijn viool, terwijl hij voortdurend het geldbakje met zijn ogen volgde.

Weldra was Cappi met een vol bakje bij zijn baas terug.

Nu moesten Jolico en ik optreden.

„Dames en heren," zei Vitalis, „we gaan onze vertoning voortzetten met een aardig blijspel, genaamd: De huisknecht van mijnheer Jolico, of: de domste van de twee is niet die je denkt.

Van tevoren wil ik mijn stukken en mijn spelers niet prijzen. Daarom zeg ik alleen dit: zet je ogen en oren wijd open en houd je handen klaar om te applaudisseren."

Wat hij een aardig toneelstuk noemde, was in werkelijkheid een „pantomime"; dus een gebarenspel, zonder spreken. En dat moest natuurlijk wel, want de twee voornaamste spelers, Jolico en Cappi, hadden geen taal en ik, de derde, zou van zenuwachtigheid niet in staat geweest zijn om één woord te zeggen.

Alleen zou Vitalis, om de tonelen beter te doen begrijpen, een paar verklarende woorden doen voorafgaan.

Onder het spelen van een soldatenliedje kondigde hij aan: „Mijnheer Jolico, een Engelse generaal, die zijn rang en fortuin met de oorlogen in Indië gewonnen heeft!

Tot nu toe had hij alleen Cappi maar als huisknecht, maar voortaan wil hij zich laten bedienen door een mens. Daar is hij rijk genoeg voor. De dieren zijn te lang de slaven geweest voor de mensen. Dat moet eindelijk maar eens veranderen."

In afwachting van de nieuwe knecht liep de generaal met grote stappen heen en weer en rookte een sigaar. U had eens moeten zien, hoe hij de omstanders de wolken rook in het gezicht blies! Generaal Jolico werd ongeduldig. Hij begon met zijn ogen te draaien, als iemand, die kwaad wordt; hij beet op zijn lippen en stampte op de vloer.

Bij de derde stamp moest ik opkomen, geleid door Cappi. Als ik mijn rol vergeten was, zou Cappi er mij wel aan herinnerd hebben. Op het bepaalde ogenblik reikte hij me zijn poot en bracht me bij de generaal.

Deze zag me en stak met een wanhopig gebaar zijn armen omhoog. Was dat nu de nieuwe knecht.

„Bravo!" zei hij, „bravo, 't is volmaakt!"

De Eik en het Riet

De trotse eikenboom zei eens tot het smalle riet: „Wat ben jij toch een sukkel. Elk vogeltje, lichter zelfs dan een veertje, plooit je nog haast tot tegen het water. De natuur heeft je toch slecht toebedeeld.

'Kijk eens naar mij: geen wind zo krachtig of ik trotseer hem; geen vogel of mens zo zwaar of ik draag hem. Wat jammer, dat je niet aan mijn voet groeit, dan kon ik mijn beschermende schaduw over je uitstrekken en je voor veel onheil bezwaren".

Het riet zei niets.

Want er kwam net een storm opzetten. Hagel en regen kletterden door de brede kruinen.

De wind gierde en loeide en felle bliksemstralen vonkten in en door het woud.

Het riet liet dat alles bedaard over zich heen gaan en kromde zijn rug tot tegen het water.

Naar links, naar rechts. Het zwiepte mee met de wind, dook soms half onder.

En bij één zo'n duik hoorde het riet een onheilspellend gekraak, dat zelfs de oever waar het groeide deed beven.

Toen brak de zon weer door en het riet richtte zich hoog op. En daar zag het de trotse oude eik liggen, met zijn voeten nog half bedolven onder een berg opgewoelde aarde.

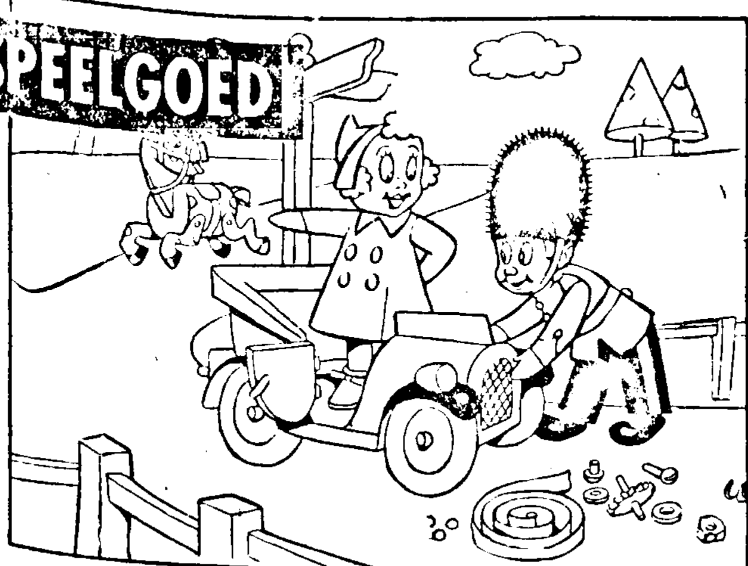
Wie niet buigen wil moet breken, had de storm gezegd. En de eik was gebroken. Maar het riet had zich deemoedig gebogen om de rukwinden over zich heen te laten gaan.

En nu stond het daar in al zijn zwakheid, rechter, gezonder dan ooit.

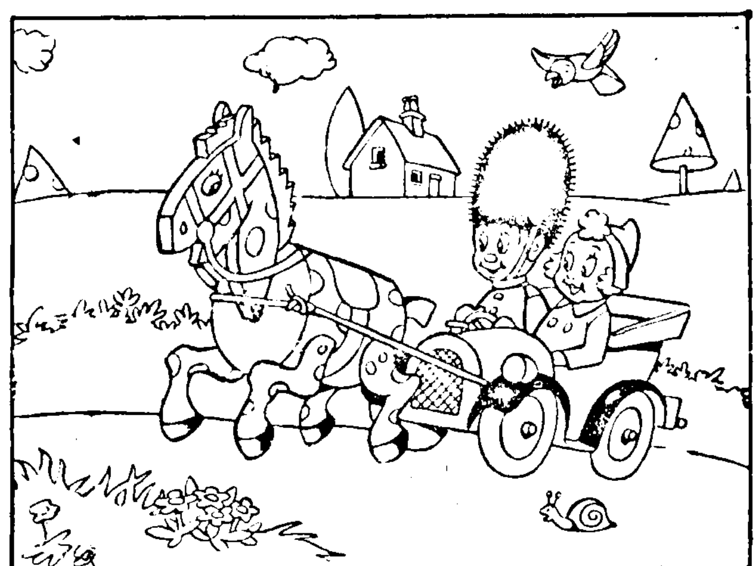
Wie niet buigen wil, zal breken. Denk daar bij gelegenheid eens over na. Het kan te pas komen, ook in het leven van elke dag.

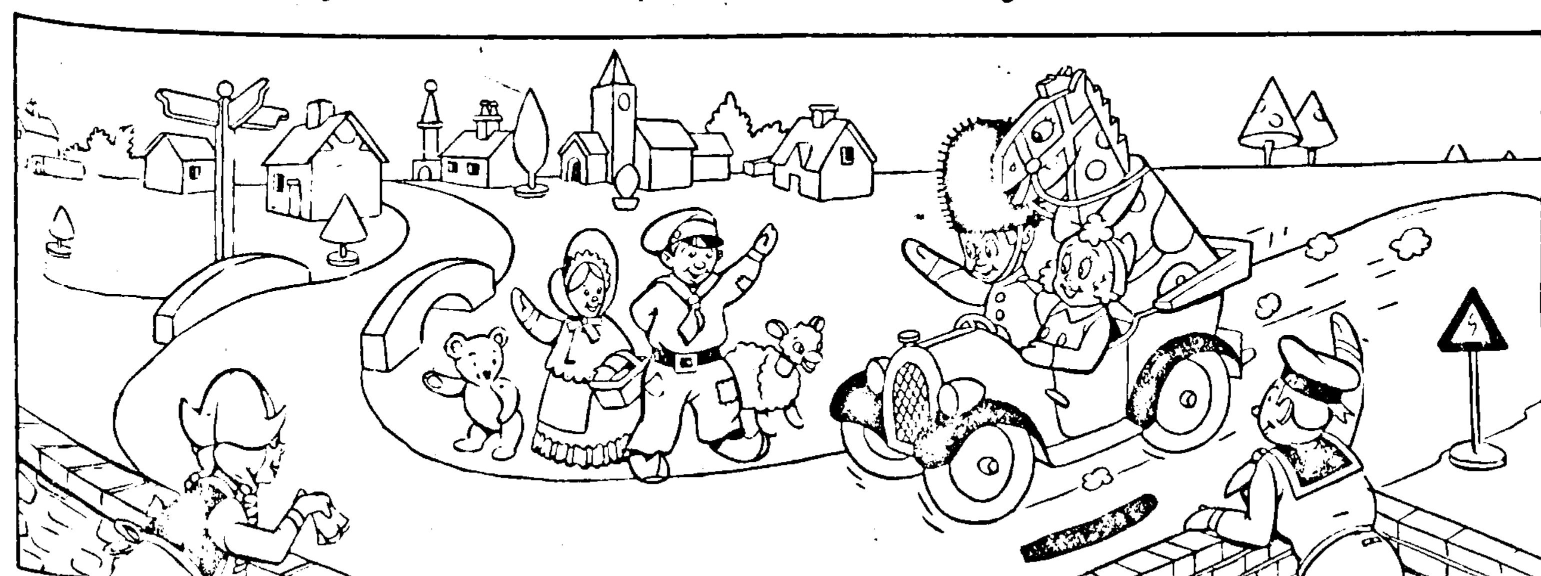
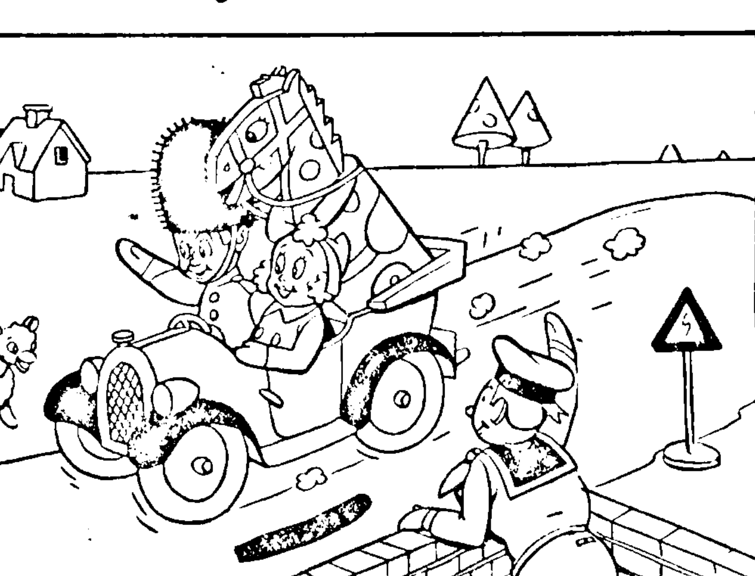
Tijdens het Japanse film-festival te München werd bovenstaande opname gemaakt van de Japanse filmsterren Keiko Okawa en Akiko Koyama, die luisteren naar de muziek uit een zakradiotje van Japans fabrikaat.

5. „Wel alle berenmutsen bij elkaar," bromt Tommie. „Ik krijg dat ding nooit meer goed in elkaar! Wij zullen nu naar de stad terug moeten wandelen, Dollie!" Nauwelijks heeft hij dat gezegd of Battie komt aanlopen.

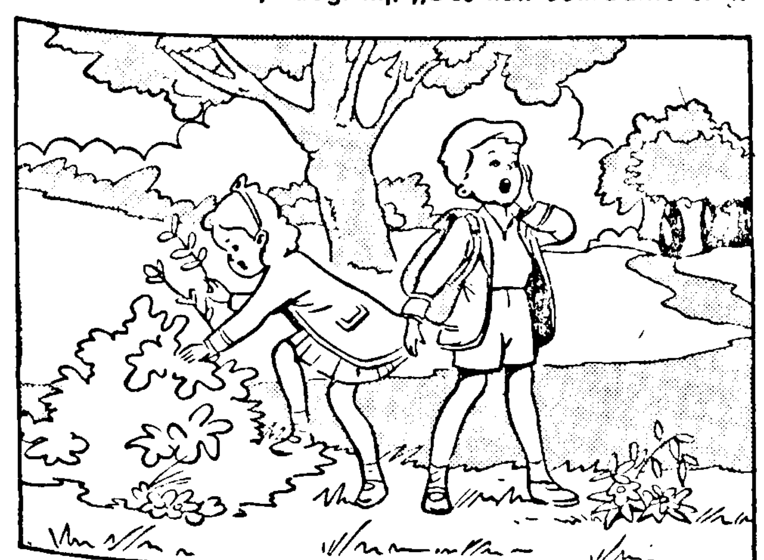

6. „Ik dacht al, dat zo iets zou gebeuren," zegt Battie trots. „Daarom ben ik jullie achterna gelopen. Nu kan ik jullie tenminste helpen." Tommie bindt een touw aan de motor en daar gaat Battie met de auto achter zich aan.

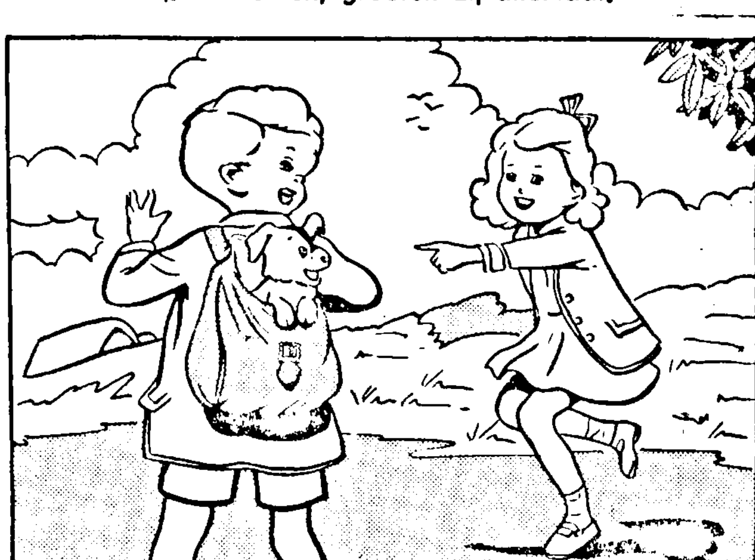

7. Hoplahop! Hoplahop! Zonder veel moeite trok Battie de auto de heuvel op. Toen zij echter boven waren aangekomen, had Tommie een reuze idee. „De auto loopt vanzelf naar beneden," zegt hij. „Dus kan ook Battie erin."

8. Dat vond Battie heerlijk. Hij had nog nooit in een auto gezeten. Trouwens het was wel erg raar, een paard in een auto. Maar de mensen vinden het erg leuk en als zij bij de stad komen, groeten zij allemaal.

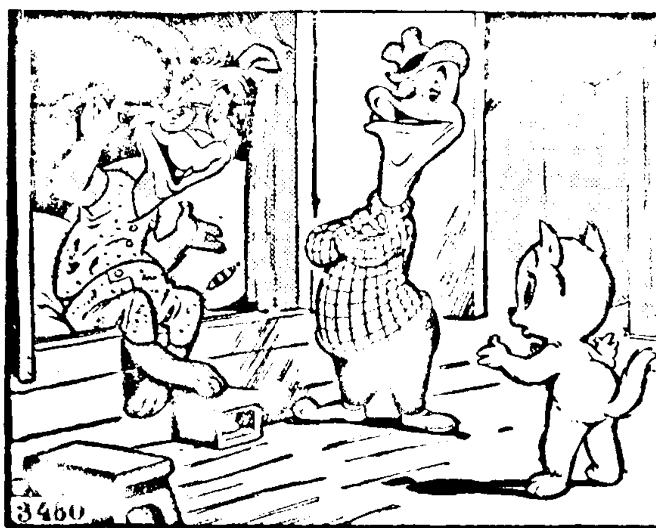

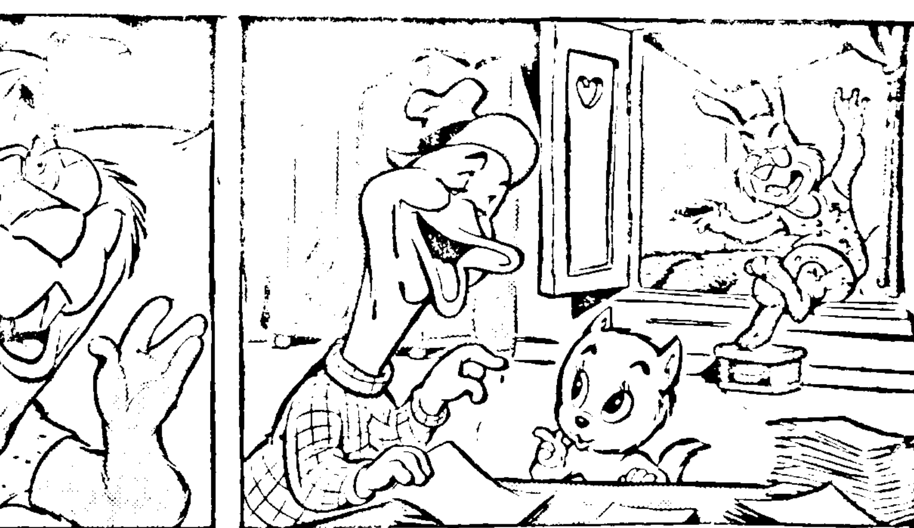
3. „Zou ons hondje verdwaald zijn?" vraagt Jennetje. En zo hard hij kan, begint Jannetje te roepen. Waar kan Puppie toch zijn?

4. „Aha! Daar zit hij!" roept Jennetje eensklaps uit! „Waar?" vraagt Jannetje! „Daar achter in je rugzak!" lacht Jennetje vrolijk.

TOM POES EN DE BEUNHAAS

3480. Opa Beun sloeg de ogen op en ging geeuwend overeind zitten. „Zo jongens", prevelde hij, „is de thee klaar?"

„Dat weet ik niet", zei Tom Poes, „Maar ik wilde U vragen of U iemand van de familie Haas bent."

„Haas is mijn naam", bevestigde de grijsaard. „En nu je het zegt; mijn hele familie heet Haas. Naar mij, vat je?"

„Een reuze grote familie, hé Opa?" vroeg Wammes Wageel.

„Héél groot", gaf de oude toe. „Es kijken...... een, twee, drie; vier...... eh...... vijf,... eh...... wel duizend! De jongens heten allemaal Beun en de meisjes Beuntje. Voor het gemak, vat je? Namen verzinnen is moeilijk, wat jij? maar het zijn allemaal vaklui, al zeg ik het zelf. En jij? Wat ben jij er voor eentje?"

„Hij is Tom Poes", zei Wammes, „Een reuze leuk iemand hoor. Met hem kan je lachen!"

„Hm", zei Tom Poes. „Ik kom eigenlijk om een baantje vragen, Wammes. Ik wil graag chauffeur hier worden. Kan jij daar voor zorgen?"

„Zeker", zei Waggel gewichtig. „Ik help graag oude vrienden".

„Wacht es even!" riep opa Beun vanuit de bedstede. „Dat vind ik nou niet zo fijn, hoor. Ik zie niet graag, dat zo'n onderkruiper een eerlijke familie het brood uit de mond stoot. Als je een chauffeur nodig hebt, dan kan ik daar wel voor zorgen.

Ik heb nog een achterneef die zonder baantje zit en die......"

„Ach wat geeft dat nou", zei Wammes. „Dan maken we die achterneef sikkertaris of zo. Maar Tom Poes kan best chauffeur worden, vind ik. Dat is gezellig".

ERIC DE NOORMAN — HET LOON DER HEBZUCHT

26—43 Terwijl Eric met een frons de Drakar nastaart ziet hij de onbekende krijgers eensklaps met bekwame spoed in het kreupelhout verdwijnen. Het heeft er alle schijn van dat ze de achtervolging hebben opgegeven, maar het zekere voor het onzekere nemende beduid Eric naar Nahenah te blijven waar hij is. De oude krijger snuift minachtend en gromt: „Bah, het ware Nahenah liever geweest te sterven als een krijger dan hier als een eendvogel tussen het riet te kruipen en hij hulpeloos alleen laten" poogt Eric de oude vechtjas op te beuren. „Dat zou een laffe streek geweest zijn. „Inmiddels reinigt hij diens verwonding, legt de geneeskrachtige kruiden welke Nahenah in een zakje aan zijn gordel draagt op de wonden en maakt van een lap van zijn broek een stevig verband. „We moeten voor die troep schavuiten onze krijgers zien te bereiken", zegt de Noorman. „Maar hoe komen wij hier weg, het is onmogelijk de rivier op deze breedte over te steken en op deze oever zit die vijandige stam ons in het vaarwater.

Het is beter menselijke vijanden het hoofd te bieden dan hongerige watergeesten, meent mijn bleke droeder", merkt Nahenah op. „Wij moeten het langs deze oever proberen van hun achtervolgers hebben zij inmiddels niets meer bemerkt, maar de mogelijkheid is niet uitgesloten dat zij nog in de omgeving rondzwerven, toch moeten zij het er op wagen. Behoedzaam verlaten zijn hun schuilplaats......

Dr. HELEN KELLER

Levensgeschiedenis van een doofstomme blinde vrouw

Het was op het einde van de vorige eeuw in het zuiden van de Verenigde Staten. In de zomerse tuin rondom een landhuis aan de Mississippi, waar de mimosabomen in volle bloei staan, is een zevenjarig meisje met een gespannen uitdrukking op het fijne bezielde gezichtje bezig in de aarde te wroeten. Ze maakt een kuil, zet haar pop er tot het middel in en beduidt met gebaren en vingertaal aan de jonge vrouw naast haar, dat ze de pop geplant heeft om ze te laten groeien. Ze heeft immers zojuist ook een tulpenbol in een bloempot met aarde gezet om die tot groei te brengen. Dat meisje was de nu bijna tachtigjarige Dr. Helen Keller, de doofstomme blinde, die de gans wereld verbaasd heeft doen staan door hetgeen ze ondanks haar verschrikkelijke handicap, in het leven bereikt heeft.

Van een letterkundige medewerker

Toen ze haar pop plantte was voor het ongelukkige zevenjarige kind, dat met haar sterke levensdrang zich geen raad wist in de donkere geluidloze kooi waarin ze zat opgesloten zonder contact met de wereld om zich heen, juist 'n nieuwe periode aangebroken. Ze had een leidster gekregen, een speciaal getrainde onderwijzeres, de eindeloos liefdevolle en begrijpende en zeer begaafde Anne Sullivan, die als haar levensgenote en helpster de omringende wereld toegankelijk heeft gemaakt voor haar — zoals al spoedig bleek — geniale leerlinge.

Door middel van het resterende contact-zintuig, het gevoel, heeft deze twintigjarige Anne, die een speciale opleiding daartoe ontvangen had, met werkelijk bovenaards geduld, middels het vingeralfabet, de kleine van alles buitengesloten maar zeer ontvankelijke Helen, letter voor letter, woord voor woord, geleerd zich uit te drukken. En daardoor alles wat in haar geest die gewekt werd kiemde, de kans gegeven zich te ontwikkelen, en te ontwikkelen tot welk een rijkdom!

Als men het pas verschenen boek „Dr. Helen Keller", met ondertitel „De wilskracht van een doofstomme blinde" (Uitg. mij. Ruys te Bussum) leest, door Fré Domisse in sterk aansprekende trant bewerkt naar de levensgeschiedenis die Walter Pause schreef, dan weet men niet wat men meer moet bewonderen, de ontembare energie en de innerlijke adel van de gehandicapte, de toewijding van de haar instruerende „engelbewaarder" Anne of het wonder van de menselijke geest, die rijpt en uitgroeit door de taal als duider van de begrippen. Niet zonder ontroering leest men in de eerste hoofdstukken van deze levensgeschiedenis hoe het verwilderende meisje Helen, voor wie haar liefdevolle ouders niets anders konden doen dan haar toegeven en verwennen, tot ze door een gelukkig toeval een zo uitzonderlijke gidse en leidster voor haar vonden, uit haar ongetemde staat de eerste begrippen krijgt bijgebracht.

Geen andere methode was er daarvoor dan, gebruik makend van de tastzin, het spellen in de hand van het vingeralfabet. Maar als bij die methode, waarbij de helpende hand probeert met eindeloos geduld tot de geest door te dringen, de liefde niet uitstraalt, kan ook die sleutel niet veel uitrichten om het bewustzijn te openen. Heeft ze driehonderd of vierhonderd keer het woordje „pop" geseind in het handje van het kind dat niets zien en niets horen kon en niets wist, maar dat een zeer sterke intuïtie en een uitermate sterk waarnemingsvermogen had. Ze weet het later niet precies meer. Maar nadat de kleine Helen, wier geest moet geweest zijn als de baaierd vóór de schepping, na enkele dagen ineens vatte, dat er verband was tussen de tekens die ze in haar hand herhaald voelde en de dingen om haar heen, is de deur geopend. De deur naar het weten en het kennen van de buitenwereld, die een enorme aandrang op haar uitoefent en waarmee ze zich zo gretig heeft volgezogen.

Zozeer, dat ze na het fundamentele onderricht in blindensysteem, gewoon middelbaar onderwijs heeft gevolgd en haar studie aan de universiteit heeft afgemaakt. Men vrage echter niet ten koste van welke bovenmenselijke inspanning. Alles met de onmisbare Anne naast zich, die het gesprokene in de klas en later in de collegezaal bliksemsnel in haar hand overbracht. Voor schrijven en examenopgaven gebruikte ze de braille schrijfmachine.

De superintelligentie en het ijzeren doorzettingsvermogen van deze vrouw, die in een duister, geluidloos isolement leefde, dwingen diep respect af. Maar de subtiele gevoeligheid van haar ontvankelijk hart is ontroerend. Als elfjarige begint ze reeds van alles te organiseren om geld bijeen te brengen voor ongelukkige kinderen zoals zij in minder gunstige materiële omstandigheden. Eigenhandig „prikte" ze briefjes op haar schrijfraam en zond die rond. Dit kind, dat als nog onhandelbare vijfjarige haar kleine zusje in het gezicht sloeg uit jaloezie toen ze merkte, dat ze door haar lippen te bewegen contact had met anderen, is later haar jaloezie tegenover medeleerlingen die konden zien en horen altijd de baas gebleven, omdat ze haar levensgeluk en haar vreugde wist te vinden en met volle teugen op te nemen in het voor haar bereikbare.

Met haar gevoelig en intuïtief hart was ze zeer ontvankelijk voor de natuur, die haar intens deed genieten. Toen ze drie jaar was vond de toegewijde huisnegerin haar eens in de tuin geknield in een bloembed in een gebarengesprek met de tulpen die ze liefkoosde. Haar gids, Anne, begon met haar onderrichting door haar dagelijks mee te nemen in de natuur waar ze alles betastte en voelde en de bijbehorende begrippen in de hand kreeg gespeld. Ze mocht een ei vasthouden met haar behoedzame vingers die voor haar „zagen" op het moment dat het kuikentje erbinnen de schaal stukpikte. Niet alleen haar tastzin maar ook haar voelvermogen voor trillingen in de lucht door geluid was dermate subtiel, dat ze het openknappen van de katoenzaden waarnam. En geuren wezen haar de weg. Later wist ze zich als studente in New York in de verschillende stadswijken te oriënteren op de geur. En reeds als kind rook ze of het dag of nacht was. De geuren van de bloemen in de voorjaarstuin verrukten haar en eens vroeg ze aan Anne: „Is liefde de geur van bloemen?" Prachtig heeft Anne deze vragen over het abstracte met haar kleine gretige leerlinge behandeld, alles in een uitwisseling door seinen in de hand. „Waar is liefde?" vroeg Helen. „Hier in je hart" wees Anne, en legde haar hand op het kloppend kinderhartje.

Nog maar een kind was ze, toen ze, in contact komend met vreemden, al aan hun handdruk voelde in wat voor gemoedsstemming ze waren. Met heel haar hart, haar intuïtie en haar intelligentie is ze uitgebroken uit de donkere gevangenis naar de levende wereld om haar heen. Maar dat verbreken van het isolement is een inspanning tot het alleruiterste geweest. Het is onschatbaar wat ze daarmee aan de wereld heeft gegeven. Tienduizenden hebben haar levensgeschiedenis, die ze zelf heeft geschreven en die aanvankelijk in de „Ladie Home-journal" is verschenen, gelezen. Vele malen heeft ze op grote reizen Amerika doorkruist, daarbij belangrijke personen ontmoet en lezingen gehouden om medeleven te wekken voor gehandicapten zoals zij. Met onvoorstelbare inspanning heeft zij leren spreken, wat nooit een groot succes is geworden, want de klanken die zij uitstootte vonden geen controle in haar gesloten gehoor. Dat was jaren geleden. Tegenwoordig slaagt men er veel beter in om doofstommen te leren spreken).

En heel dit dappere leven heeft een aanvang genomen toen haar verzorgster, haar ziende en horende gids via de morseseinen in de gevoelige kleine hand, haar voetje voor voetje uit de verschrikkelijke opgeslotenheid heeft losgemaakt. Men moet dit boek lezen om de gaven van het zien en het horen bij zichzelf naar waarde te appreciëren.

Door president Donald M. Kendall werd bekend gemaakt, dat de heer Anthony D. Rump benoemd tot vice-president van de Zuid-Amerikaanse afdeling van Pepsi Cola International. Mr. Rump, die vanaf 1952 aan Pepsi Cola International verbonden is, werd in 1954 regionaal manager van Zuid-Amerika en werd toen benoemd tot vice-president van de Far Eastern Division, die zeventien „bottling plants" in negen landen bestrijkt. In zijn nieuwe functie staat de heer Rump aan het hoofd van 33 Pepsi Cola bottlers in Aruba, Brazilië, Brits Guyana, Colombia, Curaçao, Ecuador, Peru, Trinidad, Uruguay en Venezuela.

Nieuwe Pepsi-plants zullen dit jaar geopend worden in Buenos Aires, Santiago de Chile, Suriname, en in Venezuela.

Voordat hij werkzaam was bij Pepsi Cola was de heer Rump, die geboren werd in Argentinië, in het in- en exportbedrijf en diende gedurende Wereldoorlog II in het beroemd geworden Gurkha-regiment. Het hoofdkwartier van de heer Rump is gevestigd in Lima, Peru.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

10)

De knecht lacht een beetje medelijdend en zegt: „'t Is oe wel oan te zien asdadde hier vrimd zijt, meneer. Ik hoef de aandere niks te vertelle, die witte net zo goed as ikke wat dat betekent. En meneer den boaron en de frulle ook. De frulle zag der vanmorge uit asof ze den kwoaje in eige persoon was tegegekomme. En den boaron...." Toon haalt welsprekend de schouders op.

Uit de eetkamer klinkt gelach en stemgeroes, boven alles uit de stem van Hubert Hangst. Hij spreekt snel, opgewonden, alsof hij bang is, dat een ander aan het woord zou komen.

„Doodnerveus," denkt Perquin en hij stoot de deur open.

Ze zitten allemaal al aan tafel, Hubert, Leontine en Jetje Hangst, de Blaekes, de Vermurens en Joost Alland. Allen zijn ze gekleed voor de jacht. De Hangsten, de Blaekes, Alland en Tom Vermuren in simpele, veel gedragen tweeds en stevige, dik gezoolde laarzen. Mies Vermuren in een mondain costuumpje, ondanks alle jagersallure weinig geschikt voor de ruwe werkelijkheid van het jachtveld, vormt een bizar contrast met de anderen. Pieter Auguste betrapt zich op een zekere nieuwsgierigheid hoe ze er na een flink uurtje zwoegen door zwaar terrein zal uitzien. De make-up zal het wel houden, overweegt hij, dat goedje is tegenwoordig zo, dat er hele potten vette crème aan te pas komen, om het van je gezicht te krijgen. Maar het kapsel? En die domme nauwe rok? En die coquette laarsjes, waarvan de hakken te hoog zijn en de zooltjes papierdun? Zielig, de hele uitrusting is spiksplinternieuw, zeker speciaal voor deze gelegenheid aangeschaft en hij vreest, dat er niet veel moois van zal overblijven.

Hij wordt ontvangen met spottende opmerkingen over zijn laat komen.

„Zo'nen stadsen sloapkop," zegt Joost Alland hoofdschuddend.

„Joa, hij moest zich schoamen," vallen Hangst en Blaeke hem bij, maar Mies Vermuren trekt zijn partij.

„Mijnheer Perquin heeft vannacht natuurlijk ook slecht geslapen," kirt zij. „Mijnheer Perquin, weet u, wat die zware slag was? Die erge klap van vannacht? Stel u voor, er is een beeld......"

„Een ogenblikje," valt Leontine Hangst haar snel in de rede. „Hubert zou je wel van die tomatenpurée nemen?"

„Waarom niet? O, je bedoelt om die geschiedenis van de zomer? Het staat toch helemaal niet vast, dat dat door het eten van tomaten kwam. Ik ben nooit gevoelig geweest voor tomaten."

„Dat weet je niet zeker. Je had heus beter even naar een specialist kunnen gaan. Nu weet je nog eigenlijk niet wat de oorzaak is geweest van dat plotselinge eczeem," zegt zijn zuster bezorgd.

„Onzin. Waarom zou ik tijd en geld verknoeien aan een dokter? Het is nu toch helemaal verdwenen, dank zij dat patente smeerseltje van Slothouwer," meent Hangst en bedient zich overvloedig van de eierschotel met tomatenpurée.

Leontine Hangst haalt berustend haar schouders op.

Mies Vermuren komt weer terug op de val van het beeld, maar Leontine Hangst valt haar snel in de rede met een compliment over haar geslaagde costuumpje, terwijl ze over tafel een bezorgde blik op haar broer werpt. Hangst verschiet even en begint haastig aan een nieuwe jagersanecdote. Mies Vermuren doet nog een slappe poging op haar onderwerp terug te komen, maar haar interesse voor kleren, handig door Leontine Hangst geëxploiteerd, wint het toch.....

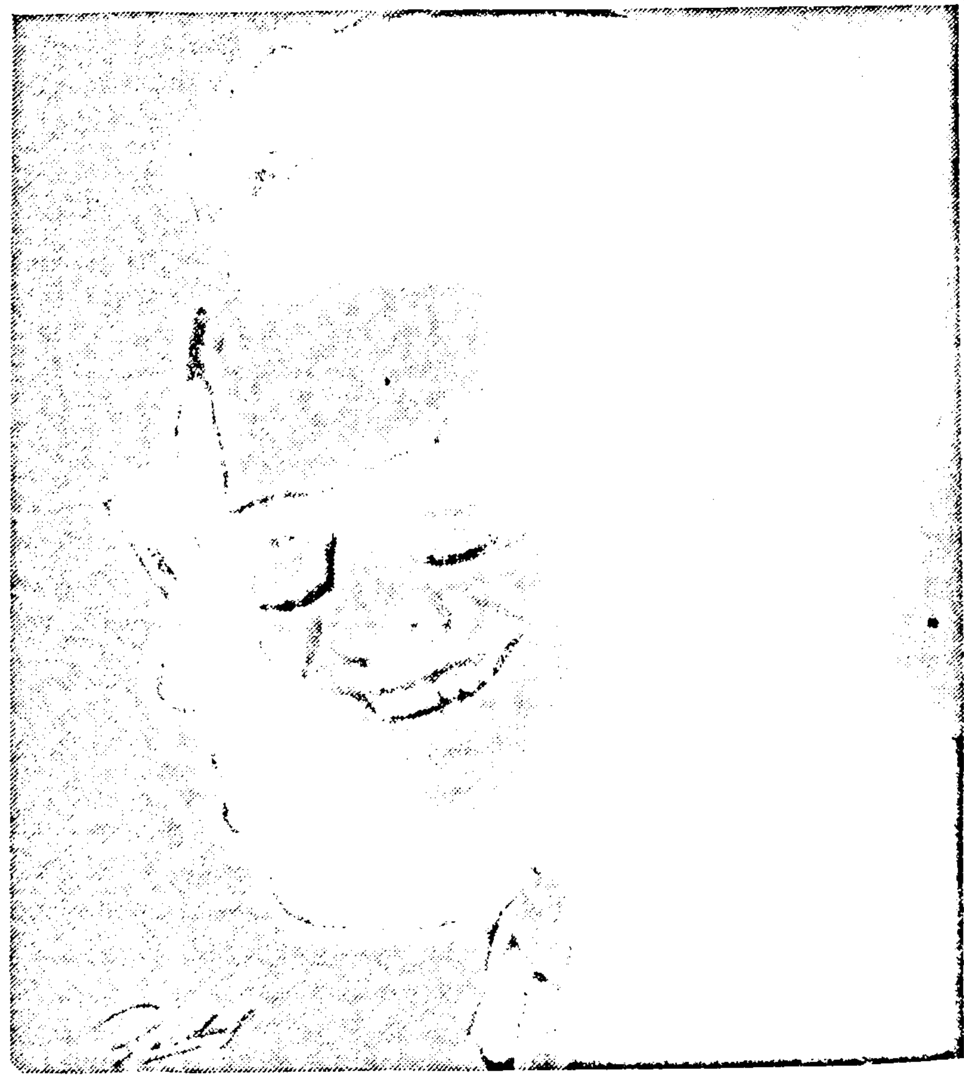
„Ja, het is Parijs, niet de stof natuurlijk maar de coupe. Tom zegt nu wel, dat je sportkleding in Londen moet kopen, maar die Engelsen hebben zo helemaal geen chic. Ze zijn zo...... zo saai...... Ja, ik ben hier werkelijk ook erg tevreden over. De stof is natuurlijk Harris-tweed. Dat is toch eigenlijk wel de enige stof, die je voor sportieve...... Mijn laarzen? Welneen, dat zijn toch immers speciaal laarzen voor de jacht!" Haar stem klinkt een beetje verongelijkt.

„Ze zijn heel mooi, maar u kent het terrein hier niet. Grotendeels uiterwaarden en zo. Drassig. En dan na die zware regenval van gisteren. " zegt Leontine Hangst en denkt wrevelig: Mijn hemel, wat is ze vulgair. Hoe ter wereld heeft Tom Vermuren toch ooit zoiets kunnen trouwen. Enfin, als ze niet horen wil, dan moet ze maar voelen. Ze komt natuurlijk met kletsnatte voeten thuis. Maar hoe Tom dit ooit heeft kunnen doen? En alles om zo'n kleinigheid, ik had gelijk met dat paard, het was zwak in de achterhand. — Leontine Hangst haalt even de schouders op. Eigenlijk was het maar goed geweest, dat er niets was gekomen van die affaire tussen haar en Tom Vermuren nu bijna twintig jaar geleden. Kort na de breuk was er dat auto-ongeluk gekomen waarbij vader en moeder beiden...... Wie had voor Hubert moeten zorgen, als zij er niet geweest was? Maar Tom had toch wel iets beters kunnen trouwen dan dit schepsel. Rustig, een beetje precieus schilt Leontine Hangst ter Weem een appel, belt dan om verse thee voor Gerard Slothouwer, die als laatste naar binnen komt geslenterd.

Pieter Auguste Perquin excuseert zich. Zijn schouder is nog altijd gevoelig, hij zou geen geweer kunnen afschieten. Joost Alland heft snel even het hoofd en kijkt hem onderzoekend aan, maar ziet dan zonder een woord te uiten weer op zijn bord. Bij het verlaten van de eetkamer probeert Perquin hem even apart te nemen, maar Alland mompelt iets onduidelijks over al laat zijn en geen tijd kunnen verliezen en schiet hem als een schichtig konijn voorbij. Zijn vriend staart hem een beetje verbluft na en komt tot de conclusie dat Joost er zeker achter is gekomen, dat wat men op Huis ter Weem nodig heeft de diensten zijn van een psychiater en niet van een politieman, al heeft die dan ook psychologie gestudeerd. Maar dan opeens schiet hem die boosaardige schaduw te binnen, die, toen hij Claire Hangst's kamer binnenging, in het blauwe bliksemlicht op de muur viel. En bij een tweede flits niet meer daar was. Wat had die schaduw geworpen? Niet het paardebeeld van de fontein, want dan had de schaduw zich bij die tweede flits ook moeten vertonen. Wat of...... wie? Was dit misschien al evenmin een geval voor een psychiater? Was het eer een duivelbezweerder, die men hier nodig had? Wat zei die ene stalknecht ook al weer? — Bij zulke akkefietjes kunde beter meneer pastoor hoale. — Nu ja, die mogelijkheid bestaat natuurlijk altijd. Hij is dan ook niet van plan haar te verwaarlozen. Neen. Maar alvorens zich er mee bezig te houden wil hij toch eerst wel drommels goed zekerheid hebben dat er geen enkele natuurlijke verklaring bestaat. [illegible] dat werkelijk het geval zijn, dan wordt het tijd [illegible] dus raad te volgen, denkt Pieter Auguste [illegible] met een scheef lachje.

(Wordt vervolgd.)

I.A.A.-lid Renny Ottolina naar CURACAO

RENNY OTTOLINA

Willemstad. — Aan de uitnodiging van de groep Curaçao van de International Advertising Assn, heeft Renny Ottolina gevolg gegeven om naar Curaçao te komen om hier voor zijn medeleden een causerie te houden over „T.V.-reklame en Curaçao".

De lokale vereniging heeft een programma samengesteld met een serie aktiviteiten voor dit bekende Venezolaanse lid van de I.A.A., dat hier op 11 april zal arriveren met de K.L.M.-plane van Maiquetia in gezelschap van zijn echtgenote.

De I.A.A. zal alle pogingen aanwenden om ook de voor het Curaçaose publiek geliefde T.V.-ster in een speciale Curaçaose „Show de Renny" te laten optreden in Hotel Curaçao, indien mogelijk. Nadere bijzonderheden hierover volgen t.z.t.

Het belangrijke en toonaangevende Noordamerikaanse tijdschrift voor artistieke aangelegenheden „Variety", heeft tijdens een bezoek van Renny aan New York vastgesteld, dat hij sedert 1953 de meest op de voorgrond tredende persoonlijkheid is van de Venezolaanse T.V.

Een zeer besproken figuur, die bij het vrouwelijk geslacht van alle leeftijden, een grote invloed uitoefent, niet alleen als televisiester, maar vooral óók als huisvader.

Renny's gezin is zeer populair, zijn vrouw, een Venezolaanse, heet Renée, terwijl zijn dochters 5 en 4 jaar oud, respektivelijk Rina en Rhona heten. De jongste van het geslacht, slechts 8 maanden oud, is een zoontje: Ronnie.

Hoofdoorzaak van deze grote populariteit is wel het veelzijdige talent van Renny, dat hem namelijk in staat stelt met grote vaardigheid voorbereid of onvoorbereid een kluchtige opvoering of serieuze programma's te leiden, die onderwerpen ter sprake brengen van zeer groot publiek belang, deze met groot élan voor te dragen.

Renny Ottolina spreekt vloeiend Spaans, Engels en Frans, terwijl hij het Italiaans verstaat en zich eveneens in deze taal verstaanbaar kan maken.

In 1946 begon hij voor het eerst te werken in de radio-omroep. Zijn wekelijks loon was toen $ 10,—. Thans door zijn bijzondere voordracht-stijl en zijn zeer gewilde improvisatietechniek voor de T.V.-camera van commerciële produkten, die hem tevens een unieke persoonlijkheid op dit gebied in zijn eigen land maken, ontvangt hij wekelijks een netto inkomen van $ 2000,—.

Voordat Renny bij de T.V. kwam, was hij gedurende 8 jaar scenarioschrijver van nieuws- en dokumentaire films bij de grootste filmproducent van Venezuela. In deze tijd heeft hij meer dan een miljoen voet film geredigeerd en gesproken. Met sukses heeft hij ook voor de experimentele film, dokumentaires geproduceerd, terwijl één film „Carabobe", die de onafhankelijkheidsstrijd van Venezuela behandelt aan de hand van het uit 1888 daterende bekende schilderij van Martin Tovar y Tovar, zeer veel sukses boekte.

Tegenwoordig treedt Renny wekelijks op in vijf verschillende televisie- en in drie radio-programma's.

Het Noordamerikaanse tijdschrift „Life" oordeelde, dat Renny's programma, „Lo de hoy" (Vandaag), dat om 07.30 uur aanvangt en twee uur later eindigt, het meest besproken Venezolaanse T.V.-programma is. Deze T.V.-show is intussen 4 jaar oud.

Op grond van de mérites van dit programma, werd „Renny" de enige Latijnsamerikaanse T.V.-ster aan wie „Life" een artikel van vijf pagina's wijdde en bovendien zijn foto op de omslag gebruikte voor het hoofdartikel van die uitgave.

Verleden jaar won Renny het „Avila Trofee", de belangrijkste prijs van de Venezolaanse T.V., en waarmede hij de onderscheiding kreeg van „beste omroeper van 1957".

Renny's hobbies zijn de automobielsport en polo. Renny Ottolina heeft verschillende trofeeën in de wacht gesleept bij auto-concours in Venezuela. Tijdens de „III Grand Prix" van Venezuela, die tevens meetelde voor de wereldprijs, werd Renny ook geklassificeerd.

Hij is de oprichter en eerste voorzitter geweest van de Venezolaanse Vereniging van Automobiel Coureurs (A.V.P.C.), terwijl hij op deskundige wijze als organisator optrad van de belangrijke automobielwedstrijden in Venezuela.

Kort geleden heeft de wereldpers zich bezig gehouden met een ernstig ongeluk, dat Renny overkwam in de laatste wedstrijd, die gehouden werd in de stad Valencia en waaraan hij meedeed. In een soortgelijk ongeval verloor Luigi Musso zijn leven in Frankrijk, toen deze uit de bocht vloog met een snelheid van 200 km.

Gelukkig kon Renny na een verblijf van twee weken in het ziekenhuis zijn normale aktiviteiten hervatten zonder schadelijke gevolgen voor zijn gezondheid, alhoewel zijn racewagen totaal werd vernield.

Zijn geliefde auteurs zijn Sommerset Maugham en Calderón de la Barca, Oscar Wilde en Lin Yu Tang, maar ook vindt hij verpozing in de „Comics".

In 1958 maakte hij een Europese reis met zijn gezin.

Zijn er brieven van U bij?

Lijst no. 10 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

A. Mathilda Ayoubi, Adolphus Augustus, Margareth Alexander, Antonio de Aveiro.
B. Elsie Busby, Maria Bernabela, Thomas Best, Nelleke Bos, Klass Jarig Beswerda, P. Berrevoets, Andrew Boyde(2), Elvin Blume, Manuel Baeta, Albert A. Benjamin. Natalia Brinet, B. E. Baletien, v. Baars.
C. Bethel Carty, J. Carter, Myrtle Cupid, Cornillis.
D. B. M. Dyaun, David Deiros.
E. Constande Ellidge, David Ebenazeu, S. H. Elias.
F. Edith Flanders, Joseph Farrington (2), Winifred O. Flaharty, Carlos Yorge Fernandes, Wilfred Fransinet.
G. M. Gustina, L. Gooding, Eugenia C. Gregoire, S. R. Greenaway, Ionie Gordon, Antoon Gulu, A. Gibson, Viola Galley.
H. Frits Heesbeen, Hazel Harris, C. A. S. Happin, E. Hewitt, J. Hoendermis, Rolanda van Heyingen, Theodora Hodge, Michel Heyer.
I. Eligia Ignatius.
J. Janssen, Hermie Jones, A. E. Jacobs, R. Johnson, Antonio Janga.
K. Lloyd King, L. Koovert, J. Kriele, Lorensiu Kock, J. A. Kopp.
L. Francisco Lopez, Hertha Lourens, Josephina Laurens, W. Langendijk. Johan A. Leito, Marionita Lambert, Rosa de Lima Kelly, H. de Leeuw, Leen Landheer, Marjorie Licorish.
M. Leon Mangal, Luis Marco, Hilarior Michineau, Ella Morgan, Wildrido Monzón, Anneke van der Muilen. Constance Mouis, Carlo, L. Monsanto, Martis, Alberto Martina.
N. Jules Nieveld, J. W. Northrop.
O. Pearline O'houghlin, Overkamp.
P. Agnes Paul, Jose M. M. Paulina. Leonor del Pelot, Paula, J. Panday. Doloria Pieters.
R. Joseph Ramlochan Singh, Enrique Rooyer, Clarita Roche, Celcio Rafaela, Madelin Reinita, Neita Ryan.
S. Richelle Simmons, Solema, J. K. Switters.
T. Clarabelle Thom, Annie Titus, Susanah Thomas, J. M. A. Thurnim.
V. Veer, Martina Valns, Jurlie Vlaun, J. Veenstra, Willy Violinus.
W. Ronald Winklaar, Errol Webster, A. de Wolff- de Jongh, David Wijman, Reimundo Wester, Anita de Windt, C. E. Willems, W. Walker, A. J. P. de Waard.
Y. J. Yard, Rhoda Yearwood.
Z. Zandbeek-Faries, Cornelis J. Zimmerman.

Drukwerken:

A. Antino Arvaro, Urich S. Adams.
B. Ineroliza de Bekker, C. A. Bregieta, B. Boer, J. R. Bonoo, E. Boodhoo.
C. H. Croes, Rosaline S. Craig.
D. J. G. G. Detz, Ruel Adolphus Dyer, J. H. Dijk, K. Doelman.
E. E. W. v. Eede, Pheonan Eddie(2).
F. Sylvan Fan.
G. Ann Gushard, I. Gietel, A. L. Grootings, Daniel George.
H. Jose M. Hooi.
J. E. Jongschaap.
K. F. Kuilman, W. Klaassen, Kuijken (2).
L. M. H. Luchtman, G. A. de Lanoi.
M. Hector Miguel, Robert Maycock. A. Mascle, Rubinet F. Muller.
P. Aaccheus Pemberton, Alexander Peets.
R. A. J. Bol Raap. A. Ravelli, E. A. Reid.
S. Mike Sunray, L. W. Schuil Theodorita Sinforina, Jacobs Szroit & Cia. M. I. Sordam. Sorong(2).
T. L. Themen, Alfredo Torcato.
V. G. Verschoor.
W. Guillermo Wilson, Jacques J. van Wilgen. Edith Wener, C. E. Willems. Jane Wilson.

Aangetekende stukken:

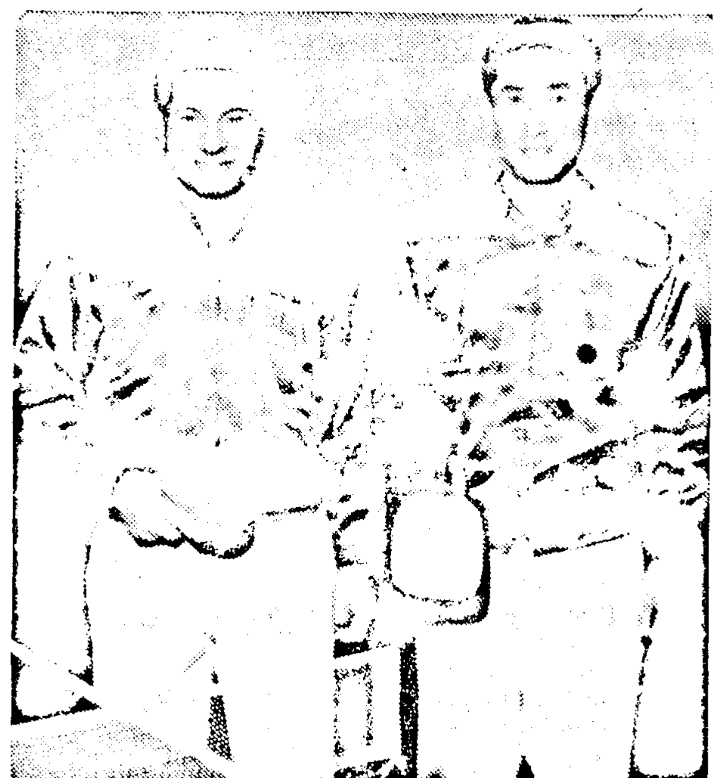
A. W. A. M. Abdala 7712, Joaquin Abreu 10603.
B. R. E. C. Gill'ard-Beekman 7741b. A. J. Betz 7662, B. Bonnema 7660b, Hotelbedrijver Belle Vue 8317b. M. M. Beaumont 8012b, J. Bernabela 8950b, Hansje Beekman 10836, Felepina Balentina 10707. Bernard Elgu Jefferson Busby 11709, J. E. la Bast 7543b.
C. Rossi Pio Carlo 8394b, Virmo Coffie 8379, A. Chocolaad 8002b, Inez de Cabrera 11027.
D. G. P. Daal 7704b, Frank Dorothea 8278b, M. M. Debrot geb. Deichman 11479.
E. Silda van Eer 8302b, Engelhardt 7820b.
F. F. Fischer 7681b, Pablo Anacleto Frederick 7680b, E. Funes 7676b. Carlina Faulbosm 7613b, M. Fernandes 8001b, Juan Figueroa 11065, P. Frederik 11487.
G. E. A. A. Gabriela 7675b. Juan M da Costa Gomez 7667b, V. Garcia 7665b, E. C. Goilo 7550b, J. A. Grijt 7549b, Mable Garrick 10860, Maria Elena Guerero 8825b, Arturo L. da Costa Gomez 8559b, Pow Gee Pow Chee 11310, Edgar Perret Gentil 11255, A. Giribaldi 11482.
H. Mack Cheung Him 8314b, Edmundo Hermanus 11472.
K. Cornelis Koreman 8350b, John Dudley Kellberg 8115, H. G. M. Pieters Kwiers 8014b.
L. A. van der Leeuw 7533b, H. v.d. Linden 7492b, Antonio Mariano Leocadia 8335b, Agustin Carmelo Heyer Lafontain 8090b, Claudio S. Lesire 7779b, Gaston A. Legrand 8949b. Gaudino Luigi 11039.
M. Mirto Venancio Maat 8319b, M. s. Madùro 8311b, Federico D. Mamb' 8306b, L. D. C. Member 8119b. M Montanus 8954b, Carlos Martinus 8523b, Antonio Th. Martina 11262.
M. MM. W. Moné 11225, H. G. A. Monsanto 11224, Meyboom's Handels Ondern. N. V. 11222, Jose Rosario Mata 11219, Francisco Fernandes Moscuto 11032, Benjamin Fernand Milliard 11708.
N. Tereza Nieto 7639, Frans Netto 11243. Matirde Narvaez 11054.
O. H. Olivace 8606b, Alfonso Onario 11232.
P. A. E. Panneflek 8017b.
R. Albert v.d. Ree 11302, H. F. de Ro 11296, P. G. Royer 11289, G. Ruiter 11288, Enrico Rosso 11213.
S. Masie O. Smith 8128b. Yen Wing Sing 8751, N. V. Schuimbeton 11291, J. F. Sanchez 11285, Luis Henrique Seferina 11264, Pau Gee Sui 11230, J. M. Stewart 11555, Nicolaas Satta 11495.
T. H. G. Tweeboom 7542b, J. Taams 8843b, A. J. Theeboom 8408b.
V. Joao Vieiros 7585b, F. J. Verlarde 7546b.
W. A. R. Winklaar 8075b, Hubert Romualdo Wellous 8766b, R. V. Willems 8763b, H. Walle 11268, Juancito Windster 8442b(2).
Z. D. Zalm 8749b.

Postpakket:

B. Cynthia Brown 392, Elsie Busby 14536-37.
C. Nilke Caroles.
E. Diloes Eusen 78441.
G. M. Gerala 10119, Eugenia C. Geroire 15446-50.
H. Edgar Hodge 14677, J. V. Leverock 14521.
M. W. A. P. Marugg 69037.
N. Nora Ng Yat Lam 15246.

Hollandse Nieuwtjes

● Mr. Kwint, burgemeester van IJmuiden heeft de deksel op zijn neus gekregen. Onlangs kwam hij in het bezit van een nieuwe auto maar die mag hij niet gebruiken voor privé-doeleinden. Dat vertelde hem de gemeenteraad van IJmuiden. Men wil eerst een nieuwe regeling aangaande het privé-bezit van de burgemeester. Er werd zelfs gezegd dat de burgervader weinig verheffende termen had gebruikt in verband met dit auto-debat. ● In Hendrik Ido Ambacht gebeurt niet veel sensationeels, doch dat wil niets ten nadele van de mensen aldaar zeggen. Neem bijv. de 57-jarige aannemer R. Deze goede burger van deze schone plaats zag kans terwijl hij in staat van faillisement verkeerde toch er nog even 24.000 gld door heen te jaren en wel in nachtclubs in Nederland en België. Verder had hij nog enkele strafrechterlijke feiten gepleegd ter waarde van ons 4500 gld. Voor het eerste feit werd door de Officier van Justitie in vrijheidsstelling gevraagd wegens de verwaarde situatie, voor de andere feiten eiste de Officier 12 maanden. Het is een kwestie van geluk.. ● Het kleine Alphen in Noord Brabant moge klein zijn, maar daarnaast is het oud, stok-oud. Dit jaar zal het in de maand mei zijn 1250e verjaardag vieren. Nog steeds worden daar belangwekkende opgravingen gedaan en dies wordt van mei tot october een oudheidkundige tentoonstelling gehouden. ● Elke week kunt U in de pagina's iets lezen over het wel en wee (vooral het wel) van de voetbalclub Volendam. Dat die Volendammers het echter zo goed doen in de Eerste Divisie blijkt echter te wijten te zijn aan het feit dat Volendam af schijnt te stammen van een Baskische nederzetting. Vandaar die voetbaltalenten, vandaar het temperament. Dat hebben wij echter niet uitgedokterd, maar Mej. Bot die er een studie aan wijdt. ● Prinses Beatrix brengt in de maand september bezoek aan New York in verband met de feestelijkheden ter gelegenheid van de 350e verjaardag van Hudsons tocht van Amsterdam naar New Noord Amerika. ● U hebt zeker niets gehoord over het treurige lot van 100 kanariepietjes in Amsterdam. Zij bewoonden een perceel in de Laingsnekstraat, welk perceel door brand geteisterd werd. Spoedig werd de brand geblust maar het was eilaas te laat. De pietjes waren reeds omgekomen door verstikking. ● Op de Huishoudbeurs te Amsterdam werd onlangs bekend wie de vorstelijke titel van Miss Bril 1959 mocht dragen. Het werd de jeugdige Utrechtse Emmy Meydam, die daarmee bewees dat een goede bril een sieraad kan zijn. Maar de strijd was moeilijk, de finale was spannend. ● De beste breister laat wel eens een steek vallen. Dat overkwam de brugwachter te Middelburg bij het Arnekanaal die zich versliep waardoor de trein Vlissingen — Amsterdam een half uur vertraging ondervond. De brug aldaar wordt altijd 's nachts open gehouden ter wille van de vissers van Arnemuiden, waar men die beroemde klok heeft. Ja ja zo'n brugwachter toch.... ● Heeft Nijmegen zijn Vierdaagse, ook Israel heeft er een en waarschijnlijk zal dit jaar Nederland deelnemen aan deze sportmanifestatie aldaar. Zoals bekend neemt een Israëlische groep de laatste jaren ook deel in Nijmegen en veroveren ze stormenderhand alle harten. Maar het zal niet meevallen daar in een temperatuur van ong. 95 graden F. ● De burgervader van Vollehove werd zo getroffen door het gebrek aan schoolruimte dat hij geruime tijd zijn kamer afstond als klas. Zelf trok hij naar een kamertje in een hoger gelegen verdieping. Maar de opening van een r.k. school heeft het probleem iets minder nijpend gemaakt en zodoende heeft deze vader zijn kamer weer terug, waarover wij allen ons ten zeerste verheugen.

Nawelijks is de trip naar Barranquilla achter de rug of het A.T.T.A.-bestuur zet haar activiteiten voort. Zij heeft het aanbod van de grote Engelse tafeltennisser Richard Bergmann ook op Aruba te komen demonstreren zonder aarzeling geaccepteerd. Het bestuur kon dit doen, daar het er van overtuigd is, dat tafeltennis op Aruba momenteel allerwege zeer grote belangstelling geniet. Deze demonstratie zal het beste te zien geven van wat er op tafeltennisgebied geboden kan worden. Niet alleen de naam en faam van de beide spelers staat hiervoor borg, maar vooral het feit, dat Bergmann welhaast de sterkste verdediging ter wereld heeft en zijn tegenspeler, de Japanner Fujii, bekend staat als Norikazu „Cannonball". Fujii. Hier komen dus tegenover elkaar te staan een speler met een keiharde aanval en één met een bijkans wonderbaarlijke verdediging. Het A.T.T.A.-bestuur twijfelt er dan ook niet aan, dat zondagavond 19 april het Cultureel Centrum bijna te klein zal zijn om allen, die nu eens echt tafeltennis wille zien, te kunnen bevatten. Over het programma van de avond zal het A.T.T.A.-bestuur zich nog beraden, maar waarschijnlijk zullen ook enkele plaatselijke krachten hieraan gaan meewerken.

Tentoonstelling sigarenbandjes nu in Commandeursbaaiclub

Oranjestad. — De tentoonstelling van voorwerpen die door de heer Rodriguez met sigarenbandjes werden versierd is nu overgebracht van club Suriname naar de Commandeursbaaiclub. Ze is vrij voor een ieder toegankelijk. Er bevindt zich een collectebus, waarin men gaven kan doen, bestemd voor het doofstommeninstituut in Suriname en voor Casa Cuna op Aruba.

Gustavo A. Oduber y señora

Tienen el placer de participar

el advenimiento de su hijo

Glenn Patrick

PTO. RICO 24 DE MARZO 1959.

DANKBETUIGING

HET COMITE „ARUBA ONTVANGT SMALDEEL V" voortgekomen uit Koninklijke Nederlandse Vereniging ONZE VLOOT afdeling Aruba en Koninklijke Nederlandse Vereniging van Reserve Officieren afdeling Aruba betuigt langs deze weg aan ieder, zonder een uitzondering, die direct of indirect heeft medegeholpen aan het welslagen van het bezoek van Smaldeel V van de Koninklijke Marine, haar oprechten dank. Door de spontane medewerking van een ieder, zoals Picknick van de Lago Community Council, Fototochten van International Seamensclub, geldelijke bijdragen van overheid, handel en particulieren, directie van de Veer Theaters, Pers en Radio en in het bizonder de spontane bijdragen van de Arubaanse bevolking door vervoer beschikbaar te stellen werden de banden tussen de Koninklijke Marine en Aruba verstevigd en brachten de opvarenden van Smaldeel V onvergetelijke dagen op ons eiland door. Dank hiervoor aan U allen.

Comite Aruba Ontvangt Smaldeel V.

YMCA begint jaarlijkse campagne om geldelijke steun

Oranjestad. — Men schrijft ons: Iets ouder dan een jaar, met prestaties, die aan haar jeugd doen twijfelen, doet de YMCA een beroep op de Arubaanse gemeenschap om geldelijke steun teneinde haar werkzaamheden voort te zetten in het belang van de jeugd op dit eiland. Dit beroep wordt gedaan middels de jaarlijkse campagne om geldelijke steun.

Verleden jaar, omstreeks deze zelfde tijd, hield de YMCA haar eerste campagne. Betrekkelijk onbekend als zij was, zonder prestaties die haar verdiensten boekstaafden, ontving de Y toch een bedrag van bijna f. 30.000 van de Arubaanse ingezetenen en zakenlieden. Het doel van de YMCA bewees spoedig haar bestaansrecht, terwijl het ledental opliep van 14 tot 549. Zowel binnenshuis als buiten werden de clubfaciliteiten sprongsgewijs uitgebreid, teneinde te voldoen aan de toeloop van jongelui, die zich aanmelden om hun voordeel te doen aan de ontspanning en sportopleiding, die de organisatie biedt.

opleiding, die de organisatie biedt.

Binnen het clubgebouw bevindt zich een bibliotheek die steeds wordt uitgebreid. Verder zijn er faciliteiten voor ping pong, schaken, domino, biljarten, puzzles, tafelspelen, muziek en ook een televisie-toestel. Buiten werd het speelveld omheind en werden er speelplaatsen aangelegd voor hoefijzerwerpen, korfbal, schuiftafels, softball, handballen en lichamelijke oefeningen. Menig plaatselijk spelleider in de athletiek stelde zich beschikbaar voor de YMCA, teneinde haar leden op te leiden. Kortgeleden begon Sugar Boy Nando, de Nederlands Antilliaanse middengewicht bokskampioen met een cursus in boksen.

De YMCA wijst met trots naar het totale bezoekcijfer van 8125, hetwelk een onmiskenbare aanwijzing is dat Aruba's jeugd belang stelt in de programmas van de organisatie. Het is daarom met het oog op die belangstelling dat de Y Uw steun vraagt als een belegging in de toekomst van de jongelieden van Aruba.

Jeugdclub van Noord nam eigen Sportterrein in gebruik

Oranjestad. — Maandag vond te Noord een zeer belangrijke gebeurtenis plaats, welke getuigt van het resultaat van het gestage werk, dat door pastoor en frères, geassisteerd door een kern van aktieve parochianen, wordt verricht om Noord steeds meer tot een modern ontwikkelde gemeenschap te maken. Het was de feestelijke ingebruikstelling van een eigen voetbalterrein voor de Union Juvenil Noord, een jeugdklub, welke drie jaar geleden werd gesticht en zich sindsdien met stijgend sukses ontwikkelde.

Aanvankelijk waren het vooral binnenspelen, die beoefend werden in het Don Bosco-gebouw. De laatste tijd trok men meer en meer naar buiten. Dank zij het bezit van een eigen terrein kan het jeugdwerk zich nu verder ontplooien.

Behalve de leden en familieleden van de jeugdklub waren er heel wat autoriteiten naar Noord gekomen. Wij zagen tal van geestelijken, frères, de heer U. van Breet, voorzitter van de A.V.B.; de heer Bert Teagle van Lago en anderen. Frère Emberto en de heer Max Tromp riepen de aanwezigen een hartelijk welkom toe, waarna het terrein werd ingezegend door de Z.E. pastoor Anink. Vervolgens werd door Max Tromp de vlag gehesen, waarbij de verkenners en welpen en de leden van de jeugdklub in carré stonden opgesteld.

Pastoor Anink zette in een toespraak het belang uiteen van een verdere uitbouw van de jeugdbeweging op Noord en daarna was het woord aan madrina Nicolasita Semeleer, die er op wees zeer vereerd te zijn met haar benoeming tot madrina. Meer en meer moeten de vrouwen en meisjes van Aruba gaan beseffen, aldus mej. Semeleer, dat ook de vrouw een eigen taak heeft in het sociale en kulturele leven van de gemeenschap.

Een madrina vervult een symbolische funktie, maar laat men het ook zo zien, dat deze symboliek wijst op het belang van een meer intensieve deelname door de vrouwelijke jeugd ook aan de sport. Moge er zegen rusten op dit werk van de Union Juvenil van Noord en moge de klub nog vele sportieve en voorspoedige jaren beschoren zijn, tot heil van de jeugd.

Met het doorknippen van een lint, stelde de madrina daarop officieel het veld open voor de sportbeoefening.

Zij verrichtte daarop nog de aftrap, waarna de eerste wedstrijd nl. een tussen de Union Juvenil en Bubali, een aanvang nam.

Een belangrijke stap werd gezet. Alle wensen zijn natuurlijk nog niet in vervulling gegaan. Het bestuur is nu reeds begonnen met het uitwerken van plannen om te komen tot een eigen klubgebouw.

Varia Venezolana

● Tijdens de Paasdagen waren alle hotels in het Andesgebied tot de laatste kamer bezet en vier reizigers uit Maracaibo waren dan ook de koning te rijk, toen hen onderdak werd geboden door een vriendelijke onbekende in een klein dorpje. Zij hadden er geen enkel bezwaar tegen de nacht te moeten doorbrengen in een kamer met andere gasten. Vermoeid en dankbaar vielen zij op hun bedden neer in de met kaarsen verlicht kamer van hun gastheer en sliepen direkt in. De volgende morgen ontdekten zij, dat de andere „gasten" dood waren. De vriendelijke gastheer, zo bleek later, was de begrafenisondernemer van het dorp. ● Thomas Mann, de Amerikaanse onderminister voor buitenlandse zaken, arriveerde in Caracas voor economische besprekingen met de Venezolaanse regering. ● Het nieuwe Venezolaanse dagblad „La Razón" gaf in een hoofdartikel een beschouwing over de deelname van Venezuela aan de olieconferentie van Caïro. Het blad merkt onder meer op, dat het fout is, dat de olierijke landen zo weinig invloed hebben op de wereldhandel in dit artikel, doordat de grote oliemaatschappijen alle kontrôle in handen hebben. De olierijke landen dienen zich nauw aaneen te sluiten en erkenning van hun status af te dwingen van de grote maatschappijen zegt het blad. ● De studentenstaking in Maracaibo duurt nog steeds voort. Uit protest tegen de moeilijke colleges van een professor, verlieten de studenten op 12 maart de school en weigerden tot dusver het werk te hervatten.

BASEBALL

Oranjestad. — De in het Wilhelminastadion gespeelde baseballwedstrijden voor de kompetitie in de A-klasse, gaven de volgende resultaten te zien: Oranjeboom versloeg Lucky Strike (3—2). De Aruba Giants versloegen Santa Cruz Stars (3—2).

GETROUWD

Arturo C. P. Zimmerman

met

Susan Russo

Brooklyn N.Y.

Uit Politie-rapporten

Oranjestad — Gevonden en verloren: Daniel Richardson van Potreroweg vond een bruin lederen portemonnaie.

L. Fund, Leliestraat 9 vond een roodkleurig etui met kettinkje.

De heer J. Gomez, Lagoville 140, verloor zijn polshorloge op de Pova-beach.

Domingo J. Thomas, Village Noord 131, verloor een heren polshorloge met zwart lederen armband.

Aanrijdingen:

In de Bernhardstraat ter hoogte van perceel 4, botsten 2701 en 182. Totale schade: f. 300.—.

Op weg Seroe Pretoe ter hoogte van Standardville werd een 3 jarige jongen aangereden door A-11. Het knaapje liep schaafwonden op. Oorzaak: De jongen stak plotseling de rijweg over.

In de Bernhardstraat ontsnapte een 4½ jarige jongen van de aandacht van zijn vader, en werd aangereden door 6319. De jongen liep een linkerbeen fractuur op.

Gebraden kip

In de Helfrichstraat in perceel 20 werd door de patrouille een brandlucht waargenomen. In een oven lagen 2 kippen te verkolen. Het vuur werd uitgedaan en de bewoner gewaarschuwd.

Afval in brand

Bij perceel Pos Chiquito 103 werd brand gemeld. Het afval, dat in brand stond werd door de brandweer geblust.

Dit week-einde werden door de politie niet minder dan 20 bestuurders bekeurd, wegens het rijden in verboden richting bij de wegomlegging te Curacabaai.

Messentrekker

Er werd aan de wacht gemeld dat in de Havenstraat 2 mannen met messen aan het vechten waren. Bij aankomst bleek, dat een man, die in staat van dronkenschap verkeerde, zijn neef 2 steekwonden had toegebracht, en daarna zichzelf in de arm had gestoken. Beiden werden voor eerste hulp naar het hospitaal gebracht, en de dader werd daarna ter ontnuchtering ingesloten.

In de buurt van de Kristalberg raakte een Portugese eilandbewoner zodanig onder invloed van sterke drank, dat hij met zijn pistool zijn zoon bedreigde. Hij loste zelfs een schot, dat gelukkig ver naast ging.

Later werd hij aangehouden en voorlopig opgesloten.

Agenda Aruba

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233. Donderdag 26 februari 1959.

BIOSCOPEN:

DE VEER: 8.30 uur. „Bernadine" - Pat Boone, Terry Moore. Alle leeftijden.

RIALTO: 8.00 uur. „El campeon ciclista". (Spaans) Tin-Tan, Sonia Furio, Kitty de Hoyos. 18 jaar.

PRINCIPAL: 8.00 uur. Dubbel programma: 1. „Backlash". Richard Widmark, Donna Reed. 2. „Raw Edge". Rory Calhoun, Yvonne de Carlo. 18 jaar.

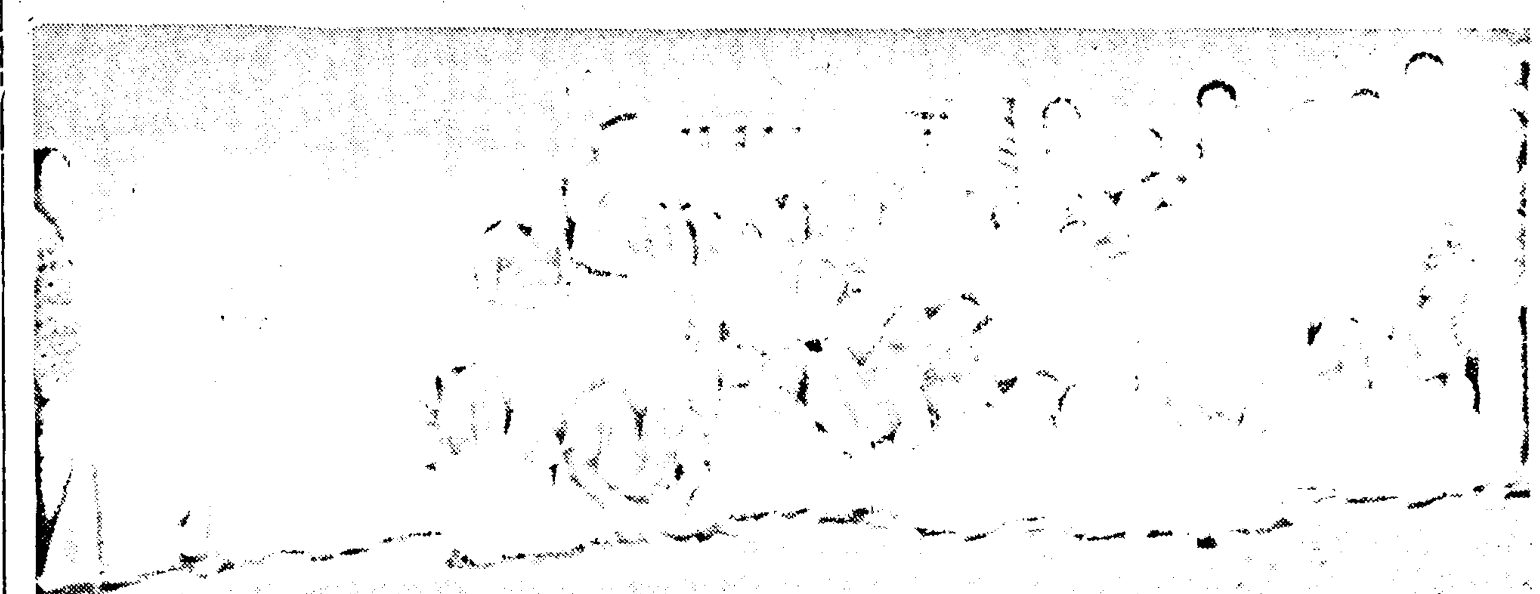
AURORA: 7.30 uur. "The Delinquents". Tom Lauglin, Peter Miller. 18 jaar.

SAVANETA: 7.30 uur. „Valerie" Sterling Hayden, Anita Ekberg, Anthony Steel. 18 jaar.

NACHTDIENST BOTICA'S:

Oranjestad — Botica Oduber. Tel: 1780.

San Nicolaas — Botica Central. Tel: 5119.

Oranjestad. — Het is een goede gedachte van de heer Boy Eman geweest om een oude traditie, waarmede na het overlijden van zijn vader, 15 jaar geleden gebroken werd, in ere te herstellen. Dat is het houden van een jaarlijkse paaspicnic, waar direktie en personeel van de Eman Trading Co., en de Eman Bank elkaar in de sociale sektor kunnen ontmoeten, na een jaar lang trouw samen gewerkt te hebben.

Paaszaterdag werd voor de eerste maal weer een dergelijke bijeenkomst gehouden, waarvoor men de beschikking kreeg over de palmentuin aan het strand van de heer Oduber. Gastheren waren de heren Boy en Godfried Eman en direktie en personeel waren verder nagenoeg voltallig aanwezig.

De dag werd begonnen met een grote rondrit over het eiland. Aangekomen op de beach wachtte de feestgangers een uitgebreide tafel en rijk voorzien buffet. Er was muziek van een tingilingi box en waar zovele Arubanen waren, duurde het niet lang of hiernaast werden nog enige uitstekende dansbandjes geimproviseerd. Er heerste een zeer gezellige stemming. Al te snel naar de smaak der aanwezigen was de tijd gekomen om huiswaarts te gaan. Allen waren het er over eens, dat de oude traditie gehandhaafd dient te worden.

De heer Godfried Eman had de bedoeling van de dag zeer goed onder woorden gebracht en werd beantwoord, namens het personeel, door de heer Tico Kuiperi.

Rectificatie

Oranjestad. — Wij wijzen onze lezers op een ernstige fout, welke verschenen in de advertenties met de huwelijksaankondigingen van mej. Erica Arends en de heer Ruben Mansour. De receptie vindt plaats morgenAVOND van 8.30 tot 10.30 uur in de Tivoliclub en NIET, zoals ten onrechte werd vermeld, des voormiddags.

De Heer en Mevrouw

ERIC ARENDS-ARENDS

hebben de eer U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun dochter

Erica

met de heer

Ruben D. Mansur

De Heer en Mevrouw

ELIAS MANSUR-MAWAD

hebben de eer U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun zoon

Ruben

met mejuffrouw

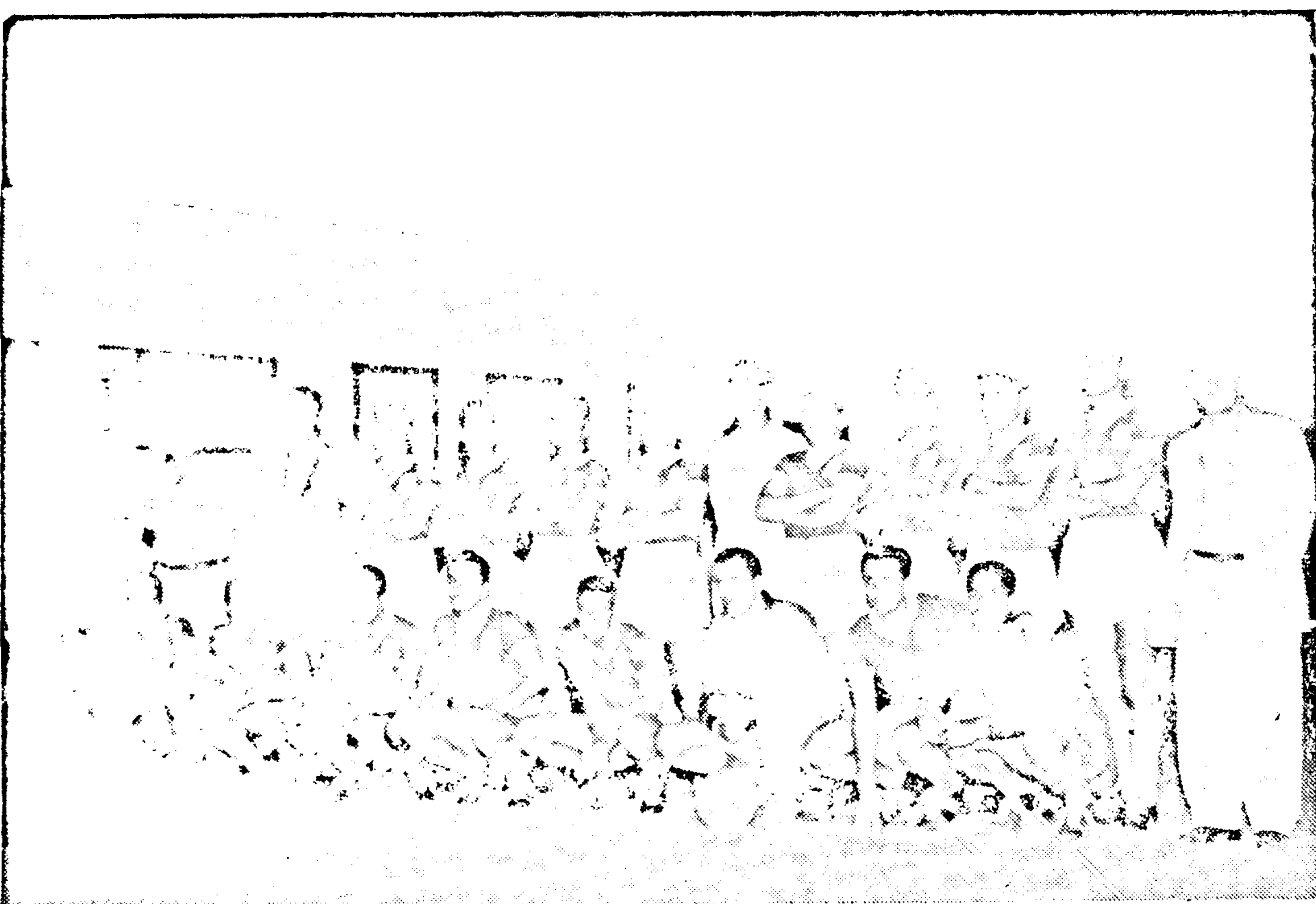
Erica Arends

op donderdag, de tweede april negentienhonderdnegenenvijftig in de St. Franciscuskerk te Oranjestad.

Receptie: Aruba Tivoli Club van 8.30 tot 10.30 p.m.

Oranjestad, Aruba.

Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te willen beschouwen.

Het elftal van Saprissa, dat gisteravond met minimum-score van 1—0 won van het Curaçaose elftal.

Onproduktief CURACAO verliest met 0--1 van SAPRISSA

Willemstad. — Een tegenvallend Curaçaos elftal, waarvan de voorhoede zeer onproduktief voetbal leverde, verloor gisteravond in het Rifstadion met 0—1 van het Costarikijnse team Saprissa.

Curaçao heeft deze wedstrijd niet behoeven te verliezen. Doch vooral in deze wedstrijd kwam biezonder duidelijk naar voren, dat de Curaçaose voorwaartsen nog moeten leren doelpunten te maken. Talrijke doelrijpe kansen, die niet gemist hadden mogen worden, werden om zeep gebracht en aan één doelpunt hadden de gasten voldoende om over het algemeen sterker spelend Curaçao met een nederlaag het veld uit te sturen.

Toen scheidsrechter Van Ham, bijgestaan door grenswachters Trappenberg en De Vries om half negen de spelers binnen de lijnen floot, stelden de teams zich als volgt op:

Curaçao:

Pinedo

Canword — Fèfè de Lannoy

Beltrand — Bernadina — Ibi Jansen

— Daal — Bibiana — Valerian —

Enchie Jansen Shon Ma Gomez

●

Ruben Goban

— Murillo — Cuty — Herrera —

Quesada — Hernandez — Marvin

Alex — Giovanni

Flaco Perez

Saprissa

Direkt na het beginsignaal trok Curaçao er op uit en in minder dan vijf minuten tijds hadden zij het plaatselijk publiek tenminste tweemaal moeten laten juichen. Want achtereenvolgens kregen Bibiana, Valerian, Enchie Jansen en Shon Ma Gomez zeer fraaie kansen om te doelpunten. Doch gebrek aan schotvaardigheid, gepaard aan een tekort aan zelfbeheersing, waren er de oorzaken van, dat al deze kansen zonder resultaat bleven. Reeds in de beginperiode had Curaçao een voorsprong moeten nemen. Dit gebeurde echter niet en dat werd de lokale ploeg tenslotte noodlottig. Want toen na elf minuten spelen de gasten voor de eerste aanval van betekenis op het Curaçaose doel ondernamen, resulteerde dit in een doelpunt, dat het beslissende zou zijn in dit spannend en sportief treffen. Nadat Cuty van verre een onverwacht schot op Pinedo's heiligdom lanceerde, dat tegen de paal afketste, kreeg Murillo de bal in bezit en schoot op doel. Canword wist in eerste instantie redding te brengen, doch linksbuiten Ruben maakte zich van het leder meester en tegen zijn laag, hard schot was de Curaçaose defensie niet bestand (1—0).

Het spel golfde na dit doelpunt op en neer en opvallend was de snelheid, waarop het spel van de korte, tenger gebouwde Costarikijnen was geschraagd. Saprissa speelde geen voetbal van hoge, internationale klasse en vermocht dan ook niet erg te imponeren. Wel speelden zij snel en doortastend voetbal tegenover het vaak nodeloos gepingel aan Curaçaose zijde.

Was het spel voor halftime over het algemeen gelijk opgaand, na de rust had Curaçao een veldmeerderheid, hetgeen duidelijk tot uitdrukking kwam in de cornerverhouding, die na de rust 5—0 in het voordeel van Curaçao was. Doch in de tweede helft kregen de Curaçaose spelers niet meer de kansen, die zij in het eerste gedeelte van de strijd wisten te scheppen.

Aan Curaçaose zijde blonken uit Ibi Jansen en Wilhelm Canword, terwijl keeper Flaco Perez bij de gasten de held was. Enkele malen moest hij in aktie treden en op erg fraaie wijze wist hij zich van zijn taak te kwijten.

De „cambios" waren aan beide zijden legio. Bij Curaçao vielen Cameron, Philips, Paulina, Edwin en Wanga respektievelijk in voor Daal, De Laonnoy, Valerian, Bibiana en Bernadina. De vervanging van Valerian door Paulina en die van Bibiana door Edwin vonden wij nodeloos en misplaatst. Na deze wijzigingen kon het Curaçaose team dan ook niet meer de kracht opbrengen om het de vijandelijke verdediging lastig te maken.

De Curaçaose achterhoede speelde een goede wedstrijd. Toch zagen wij in het vervolg gaarne Philips op de linkshalf-plaats opgesteld in plaats van Ga Bernadina, wiens internationale periode reeds achter de rug is.

Erwin Sparendam naar Elinkwijk

Amsterdam. — Erwin Sparendam, de Surinaamse voorhoedespeler van Blauw-Wit, gaat de Amsterdamse Stadionclub verlaten. De besturen van Blauw Wit en Elinkwijk hebben in principe overeenstemming bereikt over zijn transfer. Het ligt in de bedoeling, dat Sparendam reeds het volgend seizoen voor de Utrechtse club, die reeds drie Surinaamse spelers, Kruin, F. en H. Mijnals, in de ploeg heeft, zal uitkomen. Hij zal ook in juli a.s. de toernee van Elinkwijk naar de West meemaken.

Japanse dames en heren winnen wereldtitels tafeltennis

Dortmund. — Zowel bij de dames als bij de heren heeft de Japanse ploeg beslag gelegd op de wereldtitel, de Japanse herenploeg won de Swaythling-beker, door in de finale met 5-1 te winnen van Hongarije.

In de halve finale had Japan Vietnam uitgeschakeld met 5-3. De Japanse dames versloegen in de finale hun Zuidkoreaanse tegenstandsters met 3-2, na eerst met 3-0 te hebben gewonnen van China.

130 zwemmers namen deel aan 2½ km. zwemwedstrijd van ASIENTO

LOES LAMBRIEX verslaat Dineke de Kruyf en vestigt nieuw Curacaos rekord

Willemstad. — Om 9.15 uur Tweede Paasdag vertrok vanaf de aanlegsteiger op Brakkeput een lichter, met 130 deelnemers aan boord, naar Nieuwpoort, voor de start van de zesde 2½ km. zwemtocht van Asiento. Hiervan namen 106 deelnemers aan de prestatie-tocht en 24 aan de wedstrijd deel.

Via een in het water verankerde houten balk, vertrokken eerst de wedstrijd zwemmers en zwemsters met na 5 min. tussenruimte de prestatie zwemmers. Vanaf de start nam Dario Cristiaan van de „Dolfijnen" de leiding op ± 10 m. gevolgd door het „peloton". Vóór de eerste boei was de situatie echter reeds gewijzigd en zwom Jean Brepols van „Asiento" op kop, welke plaats hij gedurende de gehele wedstrijd niet meer af zou staan.

Bij de dames bleek toen reeds dat Loes Lambriex tot de zeer sterken gerekend dien te worden daar zij bij de eerste 5 behoorde. Als 2e dame volgde Dineke de Kruyft met ca. 15 m. achterstand terwijl Jeanette Verbrugge in 3e positie volgde.

Hoeewl de kopgroep zich in verspreide slagorde door het water bewoog, (Jean Brepols b.v. zwom zeker 20 m. buiten de denkbeeldige rechte lijn) kwam er tot aan het einde van de baan geen grote veranderingen in de volgorde.

Opvallend was dat Loes Lambriex gelijk opzwom met Piet de Jong van de „Robben" en beiden de ruim voorliggende Jean Brépols najaagden. Deze was echter onbereikbaar en finishte als 1e in de tijd van 38 min. 32 sec. een matige tijd, (rekord Wim van Tijl 34 min. 2 sec. 1957,), maar daarom niet minder een goede prestatie. Attie Visser (kampioen 1958) werd deze keer 5e.

Spannender was de strijd om de 2e plaats waar, zoals gezegd, Loes Lambriex en Piet de Jong om vochten. Hun aantikken was echter zodanig, dat de Jury hierin geen verschil kon ontdekken waardoor beiden dezelfde tijd toegewezen kregen; 39 min.

Loes Lambriex brak hiermede het rekord van Dineke de Kruyf van 1958 met maar liefst 2 min. en 6 sec!! Een uitmuntende prestatie waarmede de veelzijdigheid van dit 14 jarige zwemstertje duidelijk wordt bewezen.

Zoals reeds eerder in deze kolommen vermeld, verbeterde zij reeds het 100 m. rugslag en 100 m. schoolslag rekord van resp. Jeanette Verbrugge en Etel Dreef.

Hoewel het accent van deze zwem-marathon vanzelf sprekend ligt op het wedstrijd zwemmen, nemen we daarnaast toch altijd weer onze hoed af voor de vele prestatie zwemmers vanaf 12 jaar (waarvan er deze keer veel aanwezig waren) die uitsluitend voor hun genoegen de afstand afleggen.

Bij het uitreiken van de prijzen sprak de voorzitter van de sportvvereniging Asiento de Heer van Vliet, een bijzonder woord van waardering aan het adres van de deelnemende marine mannen van Smaldeel V, welke onder voor hen vreemde omstandigheden moesten zwemmen o.a. het hoge zoutgehalte van het water, de sterke wind, onbekendheid met de baan etc.

De heer Th. Rutten van H.M. Gelderland zag zelfs nog kans om op de 4e prijs beslag te leggen hetgeen een keurige prestatie mag worden genoemd.

De Heer van Vliet sprak zijn dank uit aan het zwembestuur de Heren Helle en v.d. Ende die tezamen met de secretaresse mej. Etel Dreef de organisatie voor hun rekening hadden genomen, in nauw contact uiteraard, met de zeilclub Asiento welke voor de volgboten en de baan markering hadden zorggedragen. Verder dankte hij de Geneeskundige dienst voor hun (gelukkig niet beproefde) paraatheid en de haven-politie voor de verleende hulp.

De verzorging op Brakkeput was bij de Heer Visser, geassisteerd door de langzamerhand bij de inventaris behorende zeilknecht Jose, (die ieder jaar weer alle deelnemers bij het verlaten van het water de „stevige" hand reikt) in vertrouwde handen.

De volledige uitslagen van de wedstrijd waren

Dames			
1. Loes Lambriex (Ao.)	39	m.	9 „
2. Dineke de Kruyf (Rn.)	40	„	19 „
3. Etel Dreef (Ao.)	41	„	52 „
4. J. Verbrugge, (Rn.)	42	„	52 „
5. Ina v.d. Brink (Dn.)	53	„	31 „
6. Willy v.d. Water (Dn.)	55	„	2 „
Heren			
1. Jean Brepols (Ao.)	38	m.	32 s.
2. Piet de Jong (Rn.)	39	„	9 „
3. Wim Brepols (Ao.)	40	„	11 „
4. Th. Rutten (Me.)	40	„	35 „
5. Attie Visser (Ao.)	41	„	13 „
6. Lute ten Wolde (Dn.)	42	„	47 „
7. Klaas Parrel (Ao).	43	„	31 „
6. Fred Breedijk (Rn.)	44	„	40 „
9. Jan Visser (Ao.)	44	„	51 „
10. Robert Prinsen (Dn.)	45	„	19 „

Tot slot ontving iedere deelnemers nog een keurig diploma, speciaal voor dit doel ontworpen, als herinnering aan deze 6e lange afstandwedstrijd.

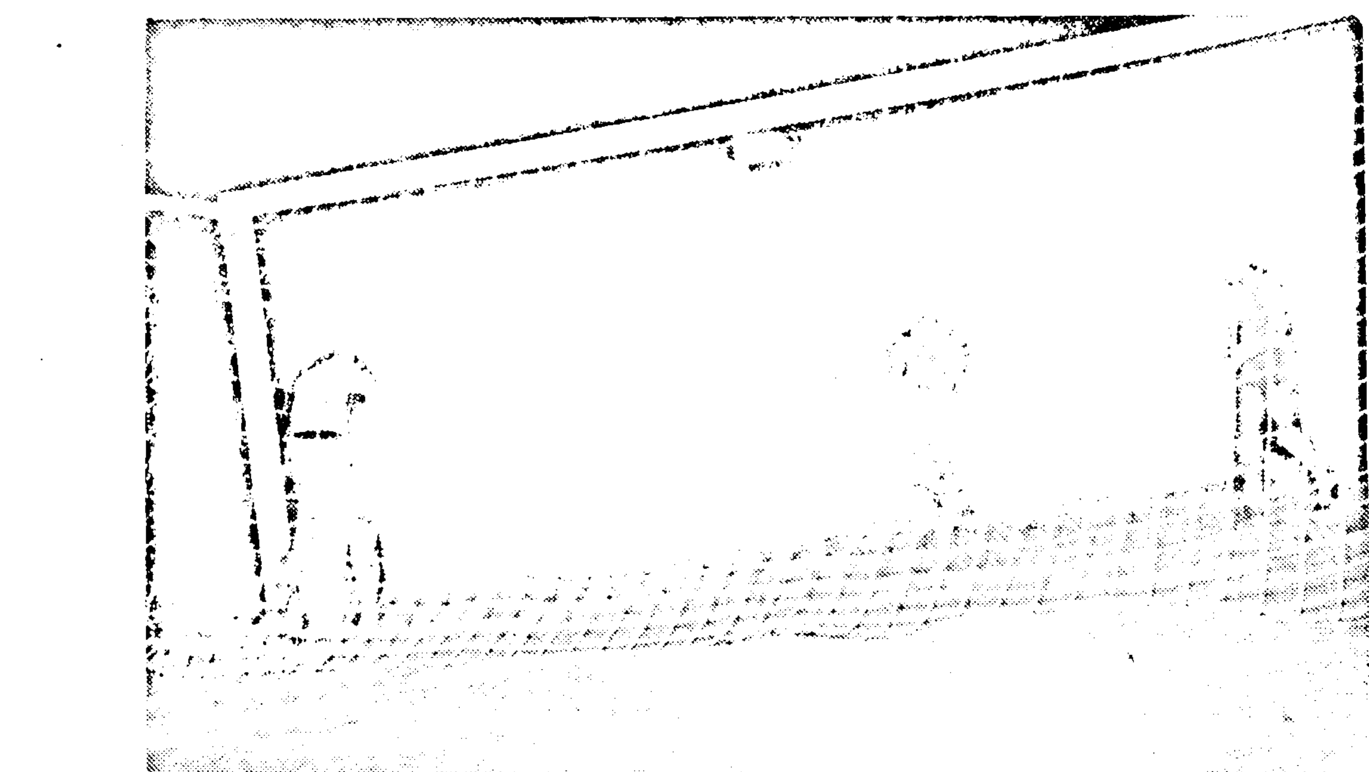
Sportuitwisseling Sint Thomas -- Don Bosco

Willemstad — Gistermorgen was een groot gedeelte van het onderwijzerskorps naar het vliegveld getogen om 28 man van hun Arubaanse collegas te begroeten, die hier drie dagen van hun vakantie komen doorbrengen.

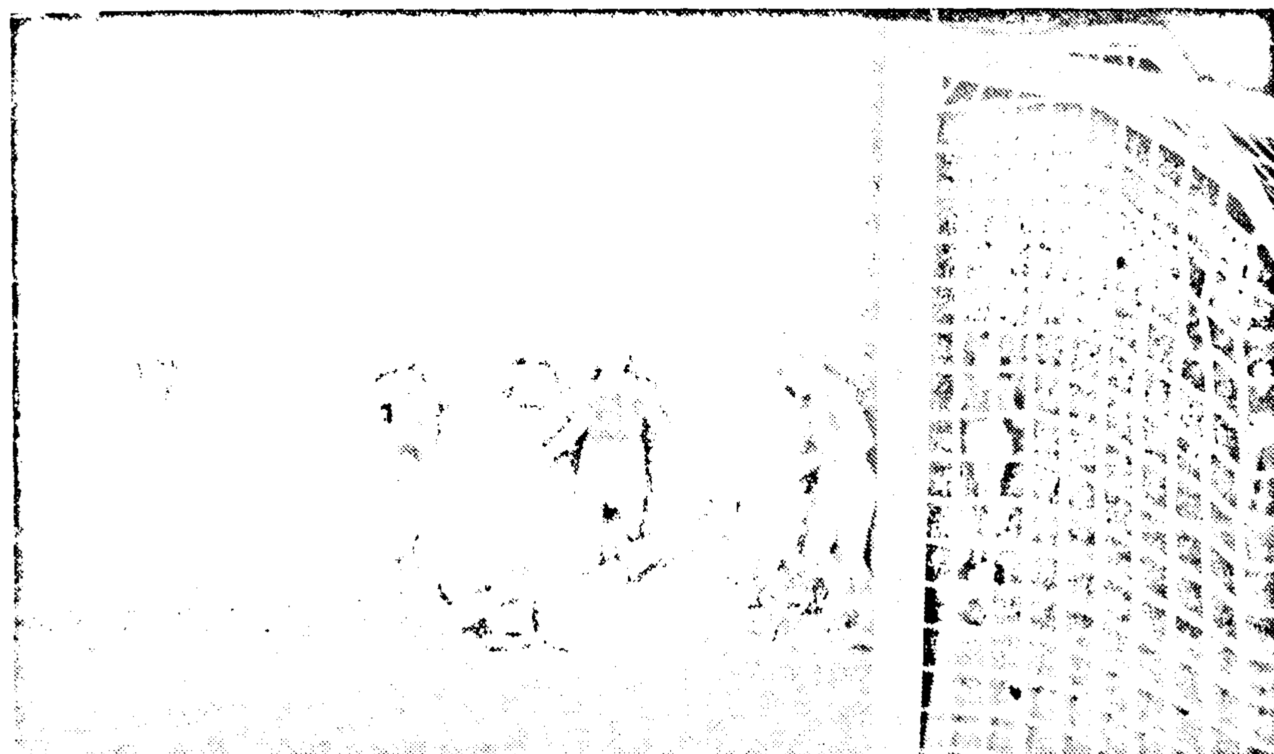
De gasten willen in deze dagen hechte vriendschapsbanden aanknopen met hun gastheren en waar gat dat gemakkelijker dan op het sportveld? Om 16.00 uur moesten de Arubaanse gasten al aantreden om op het veld van Brakkeput een voetbalwedstrijd te spelen tegen de Don Bosco-mannen. Helaas was het Arubaanse elftal sterk gehavend, daar er enkele eminente spelers verhinderd waren de reis mede te maken. Voor rust ging het spel vrij gelijk op met Don Bosco iets in de meerderheid, maar met enkele zeer gevaarlijke aanvallen van Sint Thomas. Ruststand: 1—0. In de tweede helft van deze vlotte en sportieve wedstrijd ging het uithoudingsvermogen van Don Bosco een hartig woordje meespreken. Het bleek, dat de individuele, goede spelers van Aruba het niet konden bolwerken tegen de snelle, homogene Don Bosco-ploeg. Deze laatste voerde het scoren dan ook rustig op. Tegen het einde wist Sint Thomas, aangemoedigd door vriend en vijand de eer nog te redden. Eindstand 7—1.

's Avonds werden in het welwillend afgestane C.H.C.-clubgebouw schaakwedstrijden gehouden. Bij de opening sprak de wedstrijdleider, de heer Soeterboek, de hoop uit, dat door deze wedstrijden de schaaksport op Aruba nieuw leven wordt ingeblazen en dat Don Bosco tot een eigen schaakklub komt. Ook uit dit onderdeel haalde Don Bosco de volle winst door alle partijen te winnen, waardoor zij nu leidt met 69 punten — 27 voor Sint Thomas.

Vandaag wordt de gezellige sportontmoeting voortgezet met volleyball- en tafeltenniswedstrijden. Om het geheel af te ronden is er vanavond een feest met hersengymnastiek in het Hofje van Landhuis Jongbloed, waarbij de organisatoren vele onderwijzers met vrienden en kennissen verwachten. Wie daarna nog zin heeft, kan morgen naar Santa Cruz trekken, waar de leerkrachten met hun gasten gaan picnic-en.

Het eerste en enige doelpunt..... Pinedo (rechts) is kansloos geslagen en Canword kan de bal uit het net halen.

In de laatste minuten trok Canword mee naar voren en deed hardnekkige pogingen om de gelijkmaker te scoren. Op de foto: Wilhelm Canword, liggend op de grond, terwijl zowel Saprissa — als Curacaose spelers appeleren voor vermeend ruw spel.

Ingezonden

Rondom de internationale tafeltenniswedstrijden te BARRANQUILLA

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Nu de internationale tafeltenniswedstrijden te Barranquilla, Colombia, achter ons liggen en de commentaren in de locale dagbladen zijn geluwd, doet het goed aan de hand van de bereikte resultaten dieper in te gaan op de prestaties van de Curacaose deelname.

De C.T.T.B. had het nodig geoordeeld, dat uit fatsoensnormen bezien en het huidige spelpeil van de topspelers, de uitnodiging van Colombia niet kon worden overgeslagen en de spelers in de gelegenheid moesten worden gesteld hun peil internationaal te meten.

Vooral dit laatste is van zeer grote nut, daar de spelers evenals in andere takken van sport, aangewezen zijn op zichzelf door het ontbreken van deskundige leiding en de internationale ontmoetingen zowel locaal als in het buitenland een van de zeer weinige aangelegenheden zijn om de prestaties op te voeren en hierdoor de speelwijze te verbeteren en te intensiveren

Colombia heeft zich voor de spelen danig voorbereid. 8 Maanden lang hebben hun spelers intensief geoefend, dagelijks minstens 2 uren, waarbij bij hoge uitzondering de zondagen werden overgeslagen, en de spelers op allerlei wijze de techniek en tactiek van het spel werden bijgebracht; evenals toentertijd Hongarije voor de voetbalwedstrijd tegen Engeland.

Tegenover de 8 weken: 2 maal per week 's-avonds na dagtaak, van de Curacaoenaars.

Geen wonder, dat de Colombianen het merendeel van de titels opeisten; zij hadden alles voor, zelfs de tafels. welke van het trage hardboard zijn gemaakt inplaats van snelle, internationaal goedgekeurde tafels.

Met de Ecuadorianen was het anders gesteld. Zij speelden met het sponsrubberbat, een bat dik bekleed met een chemische mengeling van spons en rubber, die de speler in staat stelt met een absolute minimum aan inspanning en slagen, zijn tegenstander te overrompelen.

Wat is dan n.l. het geval: bij tafeltennis is de reactie van een speler op zijn tegenstander gericht op diens voeten- en schouderstand, de manier waarop het bat wordt gehouden om een bepaalde slag uit een grote reeks uit te voeren, alsmede het geluid dat bal en bat maken, wanneer beiden met elkaar in contact komen, waaruit de speler de snelheid van de bal kan oordelen.

De tegenstander stelt zich insgelijks op voor de reactie van de contrincant. De lezer kunne zich wel voorstellen, dat bij een wedstrijd tussen 2 topspelers, hem een boeiend schouwspel wordt gebracht, dat voor insiders zelfs zeer spannend kan zijn, daar beide spelers met gelijke kansen vechten voor wat zij waard zijn.

Het sponsrubber echter nivelleert door zijn dikte gemakkelijk het effect van de bal, slaat met geringe kracht de bal zeer hard terug zonder zelfs de kracht van de slag weer te geven door het geluid, terwijl de allerakeligste effecten ermee worden gelanceerd.

De tegenstander is vaak in 15 van 21 punten machteloos hiertegenover. Men kan nu wel tegenwerpen met de redenering, dat de andere spelers dan ook met sponsrubber moeten gaan spelen of dat dit de evolutie in de sport is, welke zich nu eenmaal kan voordoen.

Afgezien van het feit, dat het leren spelen met sponsrubber veel tijd vergt en de mogelijkheid het nooit te ondervangen omwille zijn dikke, zachte laag, behelst evolutie op sportgebied, dat de overgrote meerderheid van de sportbeoefenaars zich hieraan kan passen en niet een kleine minderheid, die de omwenteling dan uitbuit.

Iedereen herinnert zich wel de evolutie van hout en kurk op nopjesrubber, waaraan vrijwel ieder zich direct aanpaste.

Het spel wordt dan voor de toeschouwers afbraak, daar de ene partij zich gewoonweg uitslooft, terwijl de andere partij hem rustig zijn wil oplegt. Bij een wedstrijd tussen 2 sponsspelers zien de toeschouwers eerder 2 grappenmakers voor zich dan spelers; of kan het gebeuren dat de wedstrijden zolang duren en veelvuldig gestaakt moeten worden i.v.m. de limiettijden, zoals dit gebeurde bij de onlangs gehouden Open Scandinavische Kampioenschappen.

Het behoeft geen nader betoog, dat dergelijke wedstrijden voor de spelers en het critische publiek geen zin hebben en deze sport op de lange duur afbreekt.

De Internationale Tafeltennis Federatie is momenteel dan ook doende te trachten om een nieuwe regel vast te leggen omtrent het te bezigen materiaal voor de bats (de gebruikelijke nopjesrubber) en zeer spoedig kan men hierover een besluit verwachten.

Het spelpeil van de Ecuadorianen vermocht daarom niet te imponeren.

Het is daarom ook niet te verwonderen, dat de Curacaose spelers het heel moeilijk kregen. Eerder dient men bewondering te hebben voor de spelers, die door al deze tegenslagen toch niet van de tafel werden „weggeveegd". Integendeel in bijna alle partijen, waarbij de mannelijke spelers tegen hun gerenommeerde tegenstanders moest uitkomen, dwongen zij respect af van het publiek.

In zijn openingspartij tegen de Colombiaanse kampioen Muñoz waarbij vermeld dient te worden, dat naar dezerzijdse mening de Colombianen Gaitan en Arrazalo veel sterker spelen- veroorzaakte R.C. DAVELAAR een ware opschudding door zijn tegenstander in de eerste game met 21—12 weg te vegen, de 2e en 3e game zijn tegenstander met minimum scores van 19—21 en 18—21 het bloed in te stuipen te jagen, alvorens in de 4e game met 15—21 de eer aan zijn tegenstander te laten.

Hildo BAKHUIS dwong door zijn manier van verdedigen bewondering af, doordat hij alle ballen onophoudelijk zocht. Hij wist zelfs een game van zijn tegenstander, de la Espriella, af te dwingen door het deze speler lastig te maken met korte kapballen.

Tot in de kwart-finale wist G. COFFI, gemengd-dubbel spelende met M. SALAS, door te dringen, na o.a. eerst het Colombiaanse dubbel, seeded No. 3, Jara/Bermudez, te verslaan. Met een beetje meer geluk hadden zij de Ecuadoriaanse dubbelkampioenen, Briceño/Lecano, (sponsrubberspelers) ook bedwongen (scores 20-22, 19-21) en waarschijnlijk tot in de finale gekomen, doordat dit Ecuadoriaans dubbel zijn verdere partijen gemakkelijk won alvorens in de finale in de Colombianen hun meerderen te erkennen. De Colombianen wisten met veel kunst en vliegwerk hun tegenstanders telkenmale uit positie te spelen om ten lange leste de kastanjes uit het vuur te slepen.

In dit licht bezien is de uitzending van de spelers wel verantwoord geweest. Ze hebben veel uit deze internationale ontmoeting opgedaan en ondervonden, nieuwe oefensystemen geleerd, die zeer zeker als richtingswijzers hun goed zullen doen voor de verdere ontplooiing van hun spelpeil.

Zoals aan het begin van dit artikel reeds aangehaald, zijn de internationale ontmoetingen een van de weinige aangelegenheden, die de Curacaose sportlui in staat stellen hun wedstrijd-spel omhoog te trekken en hoe geregelder dit plaats vindt des te beter.

Door het bezichtigen van topwedstrijden doen zij ervaring op, die zijn op zichzelf kunnen toepassen.

Sprekend is het geval van een locale topspeler, die bij het bezichtigen van een paar top-ontmoetingen, het spelpeil van de toentertijd kampioen ging nadoen met het gevolg, dat hij in korte tijd van een derdeklasse-speler een eerste-klas-speler werd en blijvend geraakte in de bovenste regionen van de A-klasse.

Van nature is de Curacaoenaar begaafd met aanleg en liefde voor de sport en heeft hij hierdoor veel weten te bereiken. Maar hij valt tegenover de geordende, onder deskundige leiding staande, systematisch geoefende sportsman, die zonder enig begaafdheid het verder weet te brengen dan zijn theoretisch met zwakkere Curacaose sportbroeder.

De interesse om blijvend intensief te oefenen zal steeds tanend blijven, zolang tenminste geen middenweg wordt gevonden om te trachten de sport blijvend op internationaal niveau te brengen; en dit kan alleen onder deskundige leiding van een bekwaam oefenmeester of door veelvuldige internationale ontmoetingen.

Hoe denkt U erover, waarde lezer, zouden onze voetballers-alhoewel wisselvallig spelende de laatste tijd- het zover hebben gebracht op internationaal niveau, indien zij geen voortdurend contact gehad hadden met gerenommeerde voetbalverenigingen, internationaal hoog aangeslagen?

Juist door dit veelvuldig contact met het buitenland is ons voetbalpeil, wat het nu is.

Het is te hopen, dat de strekking van dit artikel sportslui, publiek en betrokkenen heeft overtuigd, dat de Curacaose prestaties te Barranquilla hoog zijn aan te slaan en meer internationaal contact een vereiste is.

Een tafeltennisliefhebber

Naschrift van de Sportredaktie:

Geheel eens zijn wij het met inzender, dat de uitzending van de Curacaose tafeltennissers naar Barranquilla verantwoord is geweest. Een zeer duidelijk voorbeeld haalt schrijver aan over de Curacaose voetbal en stelt dan de vraag of wij — zonder veelvuldig internationaal kontakt — het op voetbalgebied zo ver zouden hebben gebracht. Vooral daar er weinig kans bestaat, dat er op Curacao internationale tafeltennistoernooien worden gehouden, bestaat er voor onze tafeltennissers ongetwijfeld dringend behoefte op hoog niveau hun krachten te meten. Reeds hierom alleen mag de uitzending naar Colombia verantwoord worden genoemd, nog afgezien van het feit, dat de mogelijkheid om aan dergelijke toernooien te kunnen deelnemen een belangrijke stimulans is voor de locale tafeltennissers.